

életi

HIRADÓ

VI. ÉVFOLYAM, 29. SZÁM.

ÁRA: 1,50 Ft.

1962. JÚLIUS 20.

Arat az ország — aratnak a célgazdaságok

Elérkezett a mezőgazdaság a legnehezebb, de egyben a legzavarosabb feladathoz a betakarításhoz. Amiótt egész éven át fáradoztak a mezőgazdasági dolgozói, annak most ért be a gyümölcse. A betakarítás gyakorlatilag számadást jelent, hogy ki milyen munkát végzett. Egyben kifejezésre juttatja az ember örök harcát a természettel. Hogy ez a harc milyen eredménnyel végződött, azt bizonyítja az idei év mostoha időjárása, melynek ellenére a megfeszített emberi munka, a technika egyre magasabb szinten történő alkalmazása révén mégis közelebb került a termés a magtárakba.

Néhány évvel ezelőtt egy olyan kedvezőtlen, csapadékban szegény őszi, száraz, hosszú tél, és rendkívül változékony, kedvezőtlen májusi időjárás után, a kispárasztok nadrágszj-tábláiról bizony alig került be több termés a zsákokba, mint mennyit őszi földbe vetettek. Az idei év fordulópontot jelent a betakarítások történetében. A mezőgazdasági szocialista átszervezése után ez az első esztendő, amikor már nagyszabású táblákról történik a betakarítás. Országosan lehetőség nyílik a nagyszabású elnökök egyre szélesebb körben történő kizsákmányolására, az emberi munka megkönnyítésére. A kalászos vetésterület 75 százalékaról az idei évben már gépi erővel történik a betakarítás. Pár évvel ezelőtt ez még fordított arányban jelentkezett.

Célgazdaságaink százszázalékos kombajn-betakarítást végeznek

Célgazdaságaink már a korábbi években is géppel takarították a kalászos területeket. Mégis jelentős változást jelent az idei év, amikor a gépi betakarításon belül megvalósul a legfejlettebb betakarítási mód: a teljes területen a kombajnokkal végzik a betakarítást. A nyári betakarítás a korábbi években egész más jellegű feladatokat követelt a gazdaságok szakirányítóiól, mint most. Több ütemben kellett végrehajtani a betakarítási munkákat. Többször kellett részben gépi, részben kézi munkaerővel hozzányúlni a terméshez, addig, amíg az rendeltetési helyére került.

Nagyfán búzaaratással kezdődött a betakarítás

Sokak számára talán hitelesen hangzik a mégis így van: a Nagyfai Célgazdaságban nem őszi árpával, hanem őszi búzával vette kezdetét az aratás. A szeszélyes időjárás és az olasz búzafajták sajátossága következtében alakult ki ez a szokatlan helyzet. A nagy esőzés következtében az őszi árpa földek erősen átáztak, és mivel a növényállomány sűrű volt, nehezebben szikkadt ki a talaj. Ugyanakkor a San Pastore olasz búza korán beérett szalmája alacsonyabb, ezért a talaja gyorsabban kiszáradt, így a terület alkalmas volt kombajn-betakarítás megkezdésére. A gépek munkája az aratás beindulása után azt bizonyítja, hogy az előkészítés jó volt. A szerelők megfelelően javították ki az elmúlt évben is a gazdaságban üzemelt arató-cséplő gépet. Rovó István elíteltet, szerelőt kell itt megdicsérni, aki nagy szakértelemmel és szorgalommal végezte a rábizott feladatokat.

Pálhalmán és Annamajorban később érte a gabona

A rendkívüli időjárás általában eltolódást eredményezett a gabonák érésénél. De különösen érzhető ez a két Felső-magyarországi gazdaságban. Itt gyakorlatilag egy héttel, 10 nappal később lehetett hozzáfogni a betakarításhoz, mint másikkal a gazdaságunkban. A Pálhalmi Gazdaságban az első napokban Jankovits István elítelt gépe dolgozott a

területen, mégpedig nem is kis területen. Most, mikor a cikk napvilágot lát, a gazdaságban már be is fejeződtek az aratási-cséplési munkálatok. Már csak a magtárakban dolgozó munkások emlékeztetnek arra, hogy pár nappal ezelőtt még betakarítási munka rolyt a gazdaságban. Öröm volt nézni a kombajnok munkáját. Kevés fennakadással, szinte zökkenőmentesen üzemeltek a gépek, s ami még öröndetesebb, nem győzték üríteni gyorsan telő magtárcajukat.

Átlagosan naponta négy vagon meghaladó terményt csépeltek el a gépek, s ezen belül is kiemelkedtek az SZK-3-as szovjet betakarító gépek. Ilyen gépen dolgozott Fehér Zoltán elítelt, akinek ez a munka nem volt szokatlan, hiszen a szabad életben is mezőgazdasági gépszerelő volt. Legkiemelkedőbb napi teljesítménye 4,7 vagon volt. Ez országos viszonylatban is kiváló teljesítmény. Még ennél is magasabb napi teljesítményt ért el Berecz Gyula és Héber László elítelt. Berecz Gyula napi teljesítménye megközelítette a 6 vagon. Mindhárom elítelt jól elmondhatjuk, hogy becsületes munkájuk a legjobb biztosítéka annak, hogy bűncselekményüket megbánták. Hasonló jó munkát végzett Gáspár Mihály elítelt is.

Célgazdaságaink terméseredményei biztatóak

Az eddigi mérések alapján a kedvezőtlen időjárás ellenére, kalászosaink megfelelő termést adnak. Különösen jó az Állampusztai Gazdaság eredménye, ahol már nemcsak becsült, hanem tényleges adat is áll rendelkezésre. A 22 q-ás holdankénti őszi árpa termés országos viszonylatban is kiemelkedő teljesítmény. A többi gazdaságok eredményeit még csak becsülni tudjuk, de előreláthatólag a közepesnél mindenhol jobb termést takarítunk be. A mezőgazdaságban soha nincs megállás. Az egyik munka még be sem fejeződik, már következik az új feladat. Így van ez most is, amikor az aratás befejezése után hozzálátunk a gazdaságok a tarlóhántási munkák végzéséhez, mely tulajdonképp már a jövő évi termés alapjait veti meg.

Állampuszta befejezte az aratást

Alig egy héttel a cikk megírása előtt, a kalászosok magtárcaiban álltak az Állampusz-

A lakosság jobb áruellátását segíti

A vásárlók egyre növekvő igénye mind nagyobb feladatok megoldására készíteti a különböző iparágakat. A régi gépek nem felelnek már meg a mai követelményeknek, helyükre új, modern gépeket kell tenni. Az üzemek gépparkjai megfiatalodnak.

Maholnap a Hódmezővásárhelyi Köttartárgygyár sem lehet ráismerni. Ez a gyár sok új gépet kapott az elmúlt években, de nagyobbodott az üzem is. Nemrég állították be a fényképen látható körkötőgépet. A gép nagyszerűen bevált. Kötött anyagot gyárt, ugyanakkor a teljesítménye sokkal nagyobb, mint a régi típusú gépe volt. A legmodernebb gépeknek köszönhető, hogy a Hódmezővásárhelyi Köttartárgygyár 220 tonnával több fonalat ad a fel dolgozó üzemeknek. Ezzel tovább javult a vásárlók ellátása.

Hasonló típusú körkötőgéppel a Budapesti Ipari Vásáron is találkoztak a látogatók.

Mit „tanult” és mit nem tanult Albók elítelt?

Alig múlt húszéves, már három bírósági ítélet — nevelőintézet és börtönök — van mögötte. Ha a magatartását, gondolkodásmódját figyelembe vesszük, nem sok a remény, hogy ezután is ha szabadul, helyt tud állni önmagáért. Gondolkodásában állandó helyesítés állapotban vannak: a „jó” és a rossz, az „emberiesség” és az embertelenség.

Mind ezeknek, természetesen maga vállalja kárát. A módszerei, ahogyan „segíteni” akar önmagán, mindig ellene fordulnak. Szabad életben a börtön, a börtönben a fegyelmi büntetés a vége.

Szülők nélkül nőtt fel. Sokan voltak hozzája hasonlóak a nevelőintézetben, s a többségük később derekas megállta a helyét az életben. Albók Vilmos elítelt maga mondja: — Ismerek olyan gyereket, akiből rendőrtiszt lett.

A hangjában büszkeség érződik. Büszke egykori intézeti társára, de hogy gondolja, milyen jó érzése lehetne, ha valaki rá is büszke volna. Heten vannak testvérek, felnőttek árván. A legkisebb tizenkilenc éves. Közük egyedül ő az, aki többet van a börtönben, mint a szabadban. Bűncselekményei: lopás, lopás és lopás.

— Mit lopott legutóbb?

— Hat lepedőt, meg egy pokrócot a szállodából.

— Ez már a harmadik büne. Nem tanult semmit az előző büntetésből? ... A zárkában nem szoktak beszélgetni arról: hogyan kellett volna viselkedniük, hogy ne kerüljenek börtönbe?

— De igen. Szoktunk erről beszélgetni.

— Például? Milyen következtetést vontak le a legutóbbi bűncselekményéből? Mit tanult meg belőle?

— Hát azt, hogy hülye voltam, mert a lepedőket, meg a pokrócot közvetlen a szomszédban, a harmadik házban akartam eladni... Messzebb kellett volna vinnem, ahol nem ismerik meg.

Szent meggyőződéssel ad kifejezést álláspontjának. Szavában érződik az „elkövetkező akciók” körültekintőbb véghezvitelének elhatározása. Megkérdezzük:

— Mi a biztosíték arra, hogy a lopott holmit „távolabb”, akárhol, nem ismerik fel? ... Hogy előbb-utóbb nem derül ki a lopás?

Erre a kérdésre néma csend a válasz.

Akik „így értékelik” bűncselekményüket, és a fenti következtetéseket vonták le a jövőbeni magatartásukra, sokszor fognak még önmagukban,

elképzeléseikben csalódni. Mindaddig csalódni fognak, amíg rá nem jönnek, hogy a börtönbüntetés elkerülésének egyetlen módja az, ha az ember becsületesen él, nem lop, nem csal, nem követ el bűncselekményt.

Nem egyszer irtunk már idős emberekről, akik egész életükben csak ártottak. Szabadultak szép ígéretekkel, s hamarosan újra visszakerültek a börtönbe. Valószínű azért, mert bármint fogadkoztak szavakban, a gondolataik sosem voltak tiszták. Most, életük alkonyán keseregnek — ha van még bennük egyáltalán emberi érzet —, hogy eljártak az életük! Nincs senki, aki szeretettel, megbecsüléssel gondolhatna rájuk, s ami még szörnyűbb, ha önmagukkal szembe néznek, akkor se találunk egy igazi emberi cselekedetre, amire büszkének lehetnének, ami legalábbis azt a megnyugtató gondolatot kelthetné bennük, hogy „valakinek, valaha haszna volt belőlem”.

Albók elítelt önmaga előtt se mondhatja el, hogy benne ez ideig valakinek — barátai-

nak, ismerőseinek, legkevésbé a társadalomnak — haszna lett volna. A társadalom mégis bízik benne is. Visszavárja őt is, s mint testvéreinek, neki is rendes, tisztességes megélhetést szeretne biztosítani. A kérdés az, hogy Albók elítelt ezt hogyan fogadja majd?

Követelőzni nincs joga. Semmiképpen se illeti meg több, mint a rendes, becsületes embereket. Sőt, nem szabad rossznéven vennie, ha kezdetben esetleg egyesek bizalmatlanságával kell megbirkóznia. Előző életében okot adott erre. Bűnöző volt. Csendes jóssággal be kell bizonyítani, hogy a bizalmatlanság ellenére is akar, és tud még rendes ember lenni.

Persze, már itt a börtönben el kell kezdenie. A magatartási szabályok szigorú betartása az első lépcső, amely felvezeti a becsületesség útjára. Aki a magatartási szabályokat is képtelen betartani, fegyelmezetlenséget fegyelmezetlenségre halmoz, attól a szabad életben se lehet jót várni.

GONDOSKODNAK RÓLUNK

Amikor a börtönkapu bezárult mögöttem, amikor elvesztettem szinte minden kapcsolatot a külvilággal, azt hittem, hogy örökre elvesztem. Rádöbbenem, hogy milyen sokat veszítettem szabadságom elvesztésével. Öszintén megvallom, elég nagy kényelemre szoktam, s a börtönbe kerülve, mindjárt attól remegtem, mi lesz velem, ha esetleg megbetegszem? Ki főz nekem forró teát, ki tesz majd borogatást rám? Ugy véltem, hogy idebenn nagyobb büntetés talán a betegség, mint maga a börtönbüntetés.

S amitől tartottam, letartóztatásom után néhány hónapra bekövetkezett. Kiújult a gyomorfekélyem. Borzasztóan kétértelmű volt az orvosok véleménye. Itt nemcsak a betegség, hanem a börtön életét is meg kellett tanulnom. Szabó József elítelt. Győr.

vissza a Győr megyei börtönbe. Ugyanazt a lelkiismeretes gyógykezelést tapasztaltam, amikor ez év márciusában homloküreg-gyulladásal újra visszakerültem a tököli kórházba. Nyugodt voltam, mert tudtam, hogy meggyógyítanak, hogy egészségem fogok visszatérni. Így is történt, mert gondoskodnak rólam, védik és óvják egészségünket. Nem is győzőm hálámat és köszönetemet az orvos uraknak és a felügyelő uraknak kellő szívből kifejeznie. Segítségeteket, szorgalmas munkával fogom majd meghálálni, kinn a szabad életben pedig becsületes éltem.

A Pálhalmi Célgazdaság üzemegységében kora tavasztól késő ősziig az elítelt nők is sok hasznos munkát végeznek a földeken. Szorgalmasan kapálják a kukoricát, vágyakozva gondolnak övéikre, akikről a bűn szakította el őket. A jól végzett munka közelebb hozza hozzájuk szeretteiket, a legjobbak ugyanis gyakran részesülnek jutalomban: soron kívüli csomag-, levél- és beszélőkedvezményben.

AKI A LEGTÖBB gondot okozza a felügyeletnek, kellemetlenséget szerzi önmagának

Nagyon furcsa elképzelései lehetnek a büntetésről Dévényi Sándornak. Öt hónappal ezelőtt, nyolc hónapra ítélték, s még most nem bírja felfogni, hogy neki is, mint minden elítéltnak, szigorú kötelessége az elítéltekre kötelező magatartási szabályok betartása; csak így kerülheti el a felelősségrevonást, a fegyelmi fenytéseket. A szabályok alóli kibúvók keresése, a spekulálása, az ideg és türelmetlenség csak nehezítik a helyzetét.

A Pálhalmi Célgazdaság Szedres üzemejében a borsó cséplőgépnél találtak Dévényi elítéltet. Félrehívtuk. Elmondta, hogy a

nyolc hónapból még hátra van három.

Panaszkodott, hogy ez a három hónap számára elviselhetetlenül nehéz lesz. Nagy darab, egészséges ember. Öröm volt ráérezni, de ha megszólalt, az ember nyomban szeszélyeskedni kezdte magát helyette. Ez a nagy darab ember, csupa panaszból és siránkozásból áll. Így kezdi:

— A felügyelet minden tagja haragszik rám. Többszörösen kiütemezett budapesti üvegtechnikus vagyok, és a mezőgazdasághoz egyáltalán nem értek... Félek, hogy ha egyszer kikerülök innen, nem is leszek többé egészséges ember...

Ahogy hallgatjuk, magunk is rájövünk, hogy bár fizikailag erős, egészséges embernek látszik, erkölcsileg megrokkant jellemmel állunk szemben. A legnagyobb betegsége az az elképzelése, hogy ő olyan nagyon tudja, kinek mi a kötelessége, tudja mit kell tenni elítélt társainak, tudja, hogyan kellene vele bánni a felügyeletnek, csak a saját kötelességét nem tudja.

Megkérdeztük: — Miben látja, hogy rá jár a rúd?

— Hát, sok mindenben: a sertéstelepen elmulasztottam a tiszteltatást. A magtárban a szakaszvezető úr tekintette fegyelmezetlenségnek, mert mondtam neki, hogy adja fel a vállamra a zsákot. Kapálás közben meg; ment az úton egy aktatászkás kalapos ember, azt mondtam: az bizonyosan tsz-elnök, ezt tekintették fegyelmezetlenségnek... Általában, ha elgondolkozok, mindjárt fegyelmit kapok.

A fentiekből sok minden ki-világosodik. Először is az, hogy Dévényi azt hiszi, csak ő egyedül „jött” Budapestre, s egyedül ő az, aki az elítéltek között nem a szakmájában dolgozhat.

Félvállról próbálja venni a kötelességeit.

hogy tiszteltatást kell teljesítenie, s mintha arról is megfeleledkezne, hogy a felügyelő

úr neki nem zsákolótársa. Ezekhez nem kell több kommentár. De az „aktatászkás kalapos” emberhez annál inkább, mert Dévényi megjegyzése sértően cseng.

— Ahogy később megtudtuk, az illető valóban tsz-elnök volt — mondja büszkén. Erre a felfedezésére valószínű di-cséréretet várna, hogy milyen remek emberismerő. De a hangjában lekiicsinylést, cinizmust érzünk.

Van fogalma Dévényinek arról, hogy annak az „aktatászkás, kalapos” embernek mennyi gondja-baja van! Ha nincs, hogyan merészel így beszélni arról az emberről, akit egy hatalmas gazdaság élén szeretnek, tisztelnek, különben nem lehetne ott. Bűn, sértő volna a tsz-elnökre nézve, ha őt és Dévényit mint embert összehasonlítanánk.

Tulértékeli saját magát,

sem mire se becsüli a mások munkáját, s különösen nem becsüli a földművelőket, a szövetkezeti parasztokét,

Ilyen szemlélettel hogyan becsülhetné Dévényi a még mindig nagy vívódásokkal küzdő szövetkezeti paraszt gondjából a legtöbbet magára vállalót, a dülön siető tsz-elnököt, aki a nyugodt, boldog falusi élet megteremtésében az oroszlanrészt vállalja? Dévényi ebből az emberből csak az aktatászkát és a kalapot látja.

Ha egyszer helyes megállapodásra tud jutni önmagával, s minden munkát a saját szakmájához hasonló tisztelettel néz s fontosnak tart, bizonyosan nem fog többé a közlekedésben sem a mentőautóval szemben előnyt vándikálni.

Dévényi mentővel karambolozott, azért ítélték el.

Beszélgés közben odajött a nevelőtiszt: — Mondja csak, Dévényi: miért kapott maga fegyelmi büntetést?

— Fekete levelezésért...

Előzőleg ezt nem is említette Dévényi. Ez már olyan dolog, amit maga is elítélendőnek tart: Gondolta: elhallgatom, hátha a többi fegyelmi vétségben nekem adnának igazat. Rosszul gondolta.

— Ez a fekete levél — magyarázza a nevelő — egy házi műhelyben dolgozó elítéltnak szült. Dévényi ezt is „különleges jogai” érdekében írta.

— Kérni akartam őket... — Kérheti a nevelőket, a felügyeletet, de elítélt elítéltnak nem adhat megbízatást semmilyen formában.

Dévényi látva, hogy beszélgetés közben jegyzetünk, aggodásának adott kifejezést:

— Félek — mondta —, ha az újság ír rólam, ebből újabb hátrányaim lesznek.

Mielőtt visszaküldtük volna a géphez, megnyugtattuk: írásunkból semmiféle hátrány nem származik rá, csak előnyére fog szolgálni, ha meg-

Az életért...

fáradoztak, hogy megmentenek egy leendő anyát és születendő gyermekét az életnek.

A huszonöt év körüli fiatalasszony állapota, az orvosok minden igyekezte ellenére, igen válságosra fordult. A szülési fájdalmak és az asszony gyengesége egyre jobban elhatárolódott. Oxigénhiányban szenvedett.

Éjjelre már élet-halál között volt az asszony. Kevés remény volt már arra, hogy kibírja a szüléssel járó nagy fájdalmakat és a testi igénybevételt.

A beteg már a tartalék-készlet oxigént használta, amikor éjszakai nyugalomát megszakítja, a főorvos úr megérkezett a kórházba. Tájékozódva a helyzetről, azonnal intézkedett.

Röviddel ezután egy felügyelő úr sietett a sötét és hideg éjszakában a lakatosműhely elítélt dolgozóinak körlete felé. A körletorségtől két elítéltet kért a lakatosműhelyben levő oxigénpalack kórházba történő felszállításához. Fábrián András és Jakubovics László elítéltek szinte egyszerre pattantak ki ágyaikból. Útközben kapkodtak magukra ruházatukat.

A súlyos oxigénpalackot megállás, pihenés nélkül vitték fel a szülőszobába. Aztán a gyorsan végzett munka tudatában, elgémberedett kezeiket dörzsölve igyekeztek a körletük felé.

A reggeli ébresztőkor a szokásosnál is csendesebbek voltak az elítéltek. Mintha mindenki arra gondolna, azt kérdeznék: „Vajon sikerült-e megmenteni az anyát és gyermeket?”

A későbbiek folyamán megtudtuk, hogy a komplikált szülési folyamat ellenére, az orvosok áldozatos segítségüként, az elítélt mama egy egészséges fiú gyermeknek adott életet. S azóta is mindketten jó egészségben vannak.

Győzött az élet! Ezzel a történetnek vége is van. Jóleső érzés arra gondolni, hogy a történet szereplői között olyan elítéltek vannak, akik a maguk módján mindent megtettek egy anya és gyermeke életéért...

NAGY LÁSZLÓ elítélt, Tököl

A nevelő tiszttel beszélgettünk

az olyan emberekről, akik jogtalan előnyökre spekulálva, a legtöbb gondot okozzák a felügyeletnek, s a legtöbb kellemetlenséget szerzik önmaguknak. Az ilyeneknek a legnagyobb büntetés a saját magukról alkotott téves elképzelésük; a túlfokozott önértékelés, a szocialista humanizmus elvére épült igazságszolgáltatás kijátszására való spekulálás.

Dévényi pl. alig kezdte el a büntetése letöltését, kétségbeejtő kérésekkel árasztotta el az övét: „segítsetek rajtam, mert engem itt elsovasztanak!” E sorvadást így mutatta ki az orvosi rendelő mérlege: nyolcvan kg-ról nyolcvanöt kg-ra „sorvadt”.

Amikor a sertéstelepen dolgozott, állandóan panaszából állt „Nem bírom ezt a hajtást.” Visszahelyezték a közös brigádba... A közös brigádban is pl. a kukorica kapálás napi teljesítménye negyven százalék, míg valamivel távolabb, a női brigádban — szintén fővárosi —, gyöngye asszony letére, egyszázharminc százalékot ért el.

Ilyen magatartás után csodálkozhat-e Dévényi elítélt, ha nem veszik komolyan? Erős ember letére, adni akarta a gyámoltalant s a

társai előtt is neveltségessé vált.

Elgondolni is rossz, mennyi kellemetlenségen kellett Dévényi elítéltnak a bent töltött öt hónap alatt keresztülvergődnie s mindezt azért, mert magát többre érdemesnek tartja, mint bárki más.

A hátralevő három hónapban szigorúbban próbáljon az elítéltekre kötelező magatartási szabályokhoz igazodni. S elsősorban arról igyekezzék meggyőződni, hogy az elkövetett büntetést a bíróság által kiszabott, megérdemelt büntetését tölti. Büntetést tölt! Ha ez sikerül, mindjárt könnyebben végzi a rábízott feladatokat, s a hátralevő idő is gyorsabban telik.

(kr)

Újabb területeket öntöznek Allampusztán

A Földművelésügyi Minisztérium öntözési igazgatóságától kapott tájékoztató szerint: a második ötéves terv végére az öntözött terület meghaladja a félmillió kataszteri holdat. Végleges adatot nem tudtak adni, mert — mint mondták — szinte máról hónapra változnak a számok. A

A csatorna egész szélességében zúdul a víz az átszakított gát helyén.

rohamos fejlődés hozza ezt is magával. Az ötéves terv elkészítésekor még 420 ezer hold volt előirányozva, később ezt a területet 600 ezerre emelték, de már ez is kevésnek bizonyul.

Elsősorban természetesen az esőben szegény területek kapnak vizet. Számatalan példát említhetnénk, hogyan emelkedett duplájára, sőt, egyik-másik helyen többszöröse a holddankénti átlag, miután bevezették az öntözéses gazdálkodást. A víz hatására olyan helyen is gazdag szénatermést értek el — az Allampusztai Célgazdaságban például —, ahol az elárasztás előtt vakítóan fehér szik volt.

Itt már az utolsó simításokat végzi a csatornaásó brigád.

talmas teljesítményű átemelő szivattyút is. Az V-ös számú főcsatorna gátját kellett megátválni.

Ez is megtörtént a délelőtti órákban. És elindult hosszú útjára itt is az életet adó víz. A gazdaságban nemcsak öntözésre fogják használni a vizet, halastavat is építenek később.

Most is gyönyörű az állampusztai határ, kevés helyen látunk a környéken olyan kukoricát, répát és kalászt, mint itt. Milyen termés lesz akkor, amikor ez a gazdaság is meghonosítja az öntözéses gazdálkodást. Az új csatorna több száz hold öntözését teszi lehetővé.

—k—

Találkozunk majd vízágyúkkal az Allampusztai Célgazdaságban is.

SZÁNDÉK ÉS VALÓSÁG

III.

Nem könnyű embernek lenni...

Lelkesítően szép volt a szándék — az Eppeldaueré —, a valóság kiábrándítóan szomorú, szegénytelen. Reá nézve. De nem lenne teljes a fenti gyűjtőcím alatt folytatott írásunk, ha azt a látszatot hagyná, hogy a jó szándékok eleve nem válnak valóra. Ez nem lenne helyes azért se, mert egyre több a valóra váltott jó szándék, egyre

kis csavargó vált belőlem, nem tanulhattam, pedig hogy szerettem volna...

Ir hányatott ifjúságáról, reményeiről, csalódásairól, amelyek mind lejjebb és lejjebb taszították a bűn posványába. Ilyen ösztintén:

„Azóta a mélyben járok. Sokáig meg se kíséreltem, hogy felkapaszkozzam a magasba, nagyon meredeknek találtam a partot. De most egy jó ideje már felfelé tekingetek, és megindultam a napfény felé.”

kevesebb a jellemzősége

ember, aki képtelen állni a szavát.

Lássuk a példát. Lapozzunk tovább a Heti Híradót. Itt van máris egy sokat mondó cím: „Akarat nélkül nincs boldog élet!” Írója azt fejtegeti, hogy a börtönbüntetés miatt az elítélteknek mennyire nem lehet másokat okolni, hogy az ember ballépéséért mennyire mindig az én, és nem az ő, a hibás. Az írás végén az aláírás: Eppeldauer Andor elítélt... Tovább lapozunk, most már nemcsak a címetek, az aláírásokat is elolvassuk, nehogy ismét érdemtelennel töltsük az időt.

De vajon ki az érdemes? A címek általában mindig valami szépek. Az újság 1959. szeptember 25-i számában ilyen címet olvashatunk:

„A reményt sohasem szabad feladni”. S alatta az aláírás (?) Nem az Eppeldaueré! Olvaszuk hát bizalommal:

„En nem ismertem a szüleimet... párhetes korom óta mások neveltek... A mostoha bánásmód miatt gyerekkoromban megszóktam, éppen a második világháború sodrában

Az aláírás, az elítélték körében az Eppeldauerénál is jobban ismert név. Tulajdonosa nem volt egy nagy vállalat fő műszaki vezetője, még csak szakmunkása se volt, bevallása szerint csavargó volt — idénzünk kell még erre vonatkozóan:

„... a felszabadulásakor koraván, elgyötört, elfáult ifjú voltam. Nem értettem meg az idő szavát, nem tudtam felismerni a végbement változást, bizalmatlan maradtam mindennel és mindenkivel szemben...” és ez az ember, egyszerűségével, őszinteségével magasabbra nőtt, mint sok, a múltja hamis fényétől elvakult „nagyság”.

Most se dicsekedhet fényes munkákkal, nagy ranggal, s a rangja mégis nagyobb minden „nagyság”-énál: egyszerű,

becsületes munkásember.

Most már jobban érti az Idő szavát, felismerte a végbement változásokat, s bizalma — az esetenkénti meg nem értés, és kezdeti bizalmatlanság ellenére is —, egyre inkább visszatér mindenhez, és mindenkivel szemben.

Azaz, mégse mindenkivel szemben!

Furcsán hangozhat, de éppen azokhoz kevesebb a bizalma, akik ezt leginkább várnák tőle, volt elítélt társaihoz. Tölkül menekülni szeretne. Ha a börtönből sosem járt emberek részéről a megértés kevesebb, a bizalmatlanság falát nehezebb is ledönteni, helyes ösztönrel mégis inkább ide vonzódik, a feddhetetlenekhez ragaszkodik, mert jól tudja: mit érhetne egy másik börtönből szabadulttal? Csak annyit esetleg, hogy elsírnák egymásnak — legtöbbször csak a vélt! — sérelmeiket, s utána a küzdelmet feladva, nagy egyetértésben kezdenének újra a bűnök mocsarába süllyedni. Még

Hol van most, s mit csinálhat?

Megnevezhetnénk, beleegyezett. Mégsem tesszük, elsősorban azért, mert nem akarunk igazságtalanok lenni a sok hozzája hasonlóhoz. Aztán más szempontból is jobb, ha névtelenül marad. Megkíméljük attól, hogy éretlenül kiszabadult emberek esetleg, könnyű lehetőségek reményében ostromolják. A tapasztalataink úgyis csak erős emberek vennék hasznát. Mert rá se várt gyöngyélet. Erről így beszél:

— Nem fogadtak sehol társakat. Több helyen próbálkoztam elhelyezkedni, amíg végre mint segédmunkás alkalmastak. Bizalmatlanok voltak velem szemben, amikor megtudták, hogy honnan jöttem. De feltett szándékom volt mindig megmondani az igazat, s ma, ha az utóbbi két évre visszagondolok, látom, ez volt a legokosabb és leghelyesebb. A bizalmatlanság nyúltságomra, hamar felengedett, s mikor végre pár hónapot töltöttem egy helyen, éreztem, hogy megnyertem a bizalmat. A vezetők is megszerettek, fizetés-

A világ népeihez intézett üzenettel befejezte tanácskozását a béke-világkongresszus

Hruscsov nagyhatású beszédet mondott

Múlt heti lapunkban hírt adtunk a békevilágkongresszusáról. A nagy véleménycsere jelentős állomása, Hruscsov két és félórás beszéde volt. A szovjet miniszterelnök felszólalását megelőző órákra ugyanis bár hangzottak el jelentős beszédek, leginkább a várakozás volt jellemző. Mit fog mondani a szovjet kormányfő? Hogyan válaszol lord Bertrand Russelnek a kongresszushoz intézett üzenetére? Az angol filozófus azt kérte, hogy a Nyugat jelentse ki: a nuk-

leáris háború rosszabb, mint a kommunizmus világméretű győzelme. A Kelet pedig jelentse ki: a nukleáris háború rosszabb, mint a kapitalizmus győzelme. Hruscsov beszéde nem tartalmazott szenzációs bejelentéseket, váratlan fordulatokat. S a szovjet miniszterelnök mindössze eleget tett Bernal professzor, a Béke-világtanács elnöke felszólításának. Mint a Genfben ülésző 18 ország egyikének kormányfője, Bernal kérésére kifejtette nézeteit a leszerelésről.

A leszerelés és ellenőrzése

Hruscsov beszédének ide vonatkozó részében a szovjet kormány leszerelési programjáról beszélt, amelynek legfőbb pontjaként az atomfegyverek betiltását és teljes megsemmisítését jelölte meg. Hangsúlyozta, hogy az első szakaszban a célbajuttató eszközök megsemmisítése teremjenne reális lehetőséget az atomfegyverekkel történő fenyegetés megszüntetésére. A Szovjetunió, amely a világ leghatalmasabb globális és interkontinentális rakétáival rendelkezik, ingadozás nélkül hajlandó ezekről lemondani, mert ezzel kívánja elősegíteni a leszerelési probléma leggyorsabb megoldását. A Szovjetunió ezzel szemben azt követeli, hogy a nyugati hatalmak mondanak le az összes idegen területen levő katonai támaszpontjaikról.

nos és teljes leszerelésre vonatkozólag telt minden lépést a szigorú nemzetközi ellenőrzés intézkedéseivel kísérik. Az ellenőrzés kérdésében az összes nehézség abból erednek, hogy a nyugati hatalmak lényegében elválták azt a döntő feladatot, amely a tényleges leszerelésről szóló javaslatokat, s mi elfogadjuk az ellenőrzésre vonatkozó bármilyen javaslatukat...

Szavai súlyosan visszhangoztak a kongresszusi terem csendjében, a világ jelenlévő békeharcosainak tudatában. És Hruscsov válaszolt Russelnek is. A véget érni nem akaró taps fergetege hangzott fel, amikor a világ legerősebb katonai hatalmának kormányfője — az angol filozófussal lényegében egyetértve —, kijelentette, hogy a Szovjetunió számára idegen a termonukleáris háború még akkor is, ha az meghozná a kommunizmus teljes győzelmét.

szervezettségét bizottságoknak sem volt könnyű dolguk, hogy a rengeteg javaslatot végleges döntésre, határozatra készítsék elő. Mind világosabbá vált, hogy Moszkvában most minden idők legdemokratikusabb béketanácskozása ülésezik, amelyen valóban a legkülönbözőbb nézetek találkoztak és a dolgok logikájából következően, nemegyszer össze is csaptak.

Igen éles viták színhelye volt például a leszerelés erkölcsi vonatkozásaival foglalkozó bizottság. Itt szólalt fel John Morris lelkész, az ismert angol pacifista vezető, aki Collins kanonokhoz hasonlóan utalt arra, hogy a béke-mozgalomnak mindenütt egyaránt nehéz próbákat kell kiállnia. Morris felszólására James Endicott kanadai lelkész nagy hatású beszédében válaszolt. Rámutatott, hogy nehéz volna a szocialista országokat indokolatlan bizalmatlansággal vádolni...

Ami pedig a béke-mozgalom helyzetét illeti — mutatott rá —, aligha lehet összehasonlítani a szocialista országok népei béke-mozgalmának helyzetét azokéval, amelyeknek hazájában a béke-mozgalom részvevői ellen rendőri eljárást indítanak, megfélemlítik és bebörtönözik őket.

A legkülönbözőbb nézetek találkozása

Nem könnyű átfogó képet adni egy olyan kongresszusi munkanapról, amikor a különböző bizottságok és albizottságok összesen csaknem kétszáz felszólaló hallgattak meg. A felszólalók névsorában mindenfajta foglalkozási ág, politikai csoport, a legkülönbözőbb vallásfelekezeti béke-mozgalmak képviselői kö-

zött ott volt Ilja Ehrenburg szovjet író és Gandhi egyik tanítványa, Kalipia indiai professzor, Bognár József akadémikus, N. Weibek ghanai küldött, Boris Polevoj szovjet író, L. Innerst amerikai küldött, Schesermann nyugat-német munkás, Jurij Gagarin és John Morris angol lelkész. Még az éjjel-nappal dolgozó

emlést értem el, s a munkám után pénzjutalomban részesültem.

Most ismét kérdezhetné az olvasó: hol, melyik útemben? A válaszunk: bármelyik útemben így van. A becsületes, jó munka mindenütt kívívja az elismerést. De beszéljen csak ő!

— Igaz, hogy idáig nem volt olyan síma az út. Nem minden ember egyforma. Van, aki akadályokat próbál gördeníteni társ munkája, boldogulása elé, de ezek az akadályok feddhetetlen viselkedéssel mindig legyőzhetőek. S hogy a bizalom visszaszerzésében milyen szerepet visz a nyílt őszinteség, azt hiszem arról nem kell beszélni... Ma úgy érzem, elfutottam oda, ami minden rendes ember vágya: van munkám, otthonom, szép családi életem élek. Ez az alapja, hogy további életem még kiegyensúlyozottabb legyen.

— Még kiegyensúlyozottabb legyen? Mit ért ezen egy sokat hányatott ember?

— Csak azt, hogy ne riadozom sem... Az ember képzeletében fel-felvilan a múlt. A sorsok, az arca, az elfúlott emberek a börtön emlékei... A találkozás is — még két év után is, ha olyan emberrel találkozom, akikkel egy börtönben voltam, s az egyik irigyen néz, a másik itálzonni hív, s ha nem megyek, hitetlenkedve fogadja szilárd elhatározásomat —, nem múlnak el hatás nélkül. Ezért mondom, hogy mindent el kell követni a józan, kiegyensúlyozott életért.

Az ember, akivel beszélgetünk „A reményt sosem szabad feladni” című írásában nem ígért annyit, mint amennyit már eddig is valóra váltott. S hogy ezt elérhette — hogy a bizalmat, ha nehezen is, ahol megfordult, mindenütt kivívta — őszinteségének köszönheti. Az őszintesége — ha

ideig-óráig „hátránya” is származott belőle —, végül meghozta a munkatársak és a környeztet bizalmát. Tovább erősítette őt abban a tudatban, hogy igazi

barátság és megbecsülés

csakis az őszinteségből fakadó kölcsönös bizalom alapulhat. Ez a példa — egy nagyon nehezen magára találó volt elítélt emberi sorsa igazolja — bizonyítja, hogy a becsületes, boldog élethez a társadalom megadja a lehetőségeket. De ezeknek a lehetőségekkel szabadulónak kell tudni élni. Aki a lehetőségekkel visszaél, magára vessen.

Eleve elveszett ember az, aki azt várná, hogy szabadulása után tálcán hozzák eléje a boldogságot. A jólétért a dolgozó társadalmában minden embernek becsületes munkával kell megküzdeni.

Ugyancsak elveszett ember az olyan is — Eppeldauer elítélt példája bizonyítja —, aki az emberek segítőkészségével, jó szándékával visszaélve, csalással, hazugsággal próbál magának nem érdemelt elismerést, rangot és javakat kicsikarni.

Van, akinek könnyebb, van, akinek nehezebb újra kezdeni a becsületes életet. Lefelé mindig könnyebb az út, mint felfelé. De az igazra vágyó ember mindig felfelé tör. Törékenységének, ha késik is, nem marad el a jutalma. Mennél nehezebb a helytállás a jobban, annál nagyobb az értéke.

Az az ember, aki annyi hányódás után szilárd elhatározással vállalja a nehezebbet, erős szívvel ellent áll a bűnnek, elszánt daccal kutatja az igazat és érte küzdeni is képes, előbb-utóbb megkapja a jól megérdemelt megbecsülést, az elismerést, a boldogságot. — r. sz. —

Talán az elmondottak is érzékeltetik, hogy milyen sokrétű a vita, és hogy a felelősség kérdése a maért és a holnapért, milyen élénken foglalkoztatta ezt a kongresszust.

„Volt egy idő a második világháború vérzivataros éveiben, amikor elszigetelten éltünk. De azután ahogy teltek-múltak az évek, saját keserű tapasztalataim alapján jöttem rá, hogy nekünk, tudósoknak, tennünk is kell az emberekért, szerveznünk, irányítanunk kell azokat, akik készek a békéért harcolni... Megértettem, hogy felelősök vagyunk értük...” Jaszni japán tudós-mondotta ezt egyik bizottsági ülésen.

Ezen a napon az úgynevezett szakmai csoportok: írók és újságírók, tudósok és művészek, jogászok és parlamenti képviselők tanácskoztak feladataikról és lehetőségeikről a béke-mozgalomban. Használó tárgyú megbeszélésekre gyűltek össze a nők, az ifjúság és a szakszervezetek képviselői is, az egyházi személyiségek pedig Alekszej pátriárka meghívására Zagorszkban, az ősi pravoszláv székelyen tanácskoztak. Valamennyi megbeszélés alapfogalata az volt, hogy a szellemi munka emberei forduljanak szembe a hidegháborúval, kövessék ki a béke igazi eszmei fegyverét. Erről beszélt Jean-Paul Sartre az írók tanácskozásán, ahol kifejtette, újra egyesíteni kell a nyugati és keleti kultúrát a béke érdekében, amelyet meg kell védeni, s ez az egyesítés nem történhet meg másként, csak az emberiség, a kölcsönös együttműködés elvei alapján.

E tanácskozáson csaknem valamennyi megbeszélésen felszólaltak hazánk béke-mozgalmának képviselői is.

Üzenet a világ népeihez

A béke-világkongresszus utolsó napján üzenetet intézett a világ népeihez.

Néma csendben hallgatták végig a leszerelési és béke-világkongresszus küldöttei a világ népeihez intézett üzenet szövegét. Tizenöt percig tartott a felolvasás. És azután elemi erővel zúgott fel a több mint kétezer küldött tapsa.

És a békeüzenet nem egyszerűen egy a sok közül. Drámai sorai mögött nem egy valamely politikai irányzat, nem egyfajta világnézeti csoportosulás vagy állampárt híveinek szava, akarata, meggyőződése áll, ezt az üzenetet száz- és százmilliók képviselői fogadták el. Igent mondtak a határozatra a dán békemenetelők, az amerikai pacifista mozgalom delegátusai, az atomhatalm elleni nyugat-német szervezet küldöttei. Buddhisták, katolikusok és mohamedánok szavaztak a felhívásra, együtt emelték fel kezüket az ateistákkal, a kommunistaikkal és a szocialistákkal.

Az üzenet címzettje az egész emberiség. „Sokan még nem ébredtek a veszély tudatára, sokan még nem ismerik fel a fenyegetés teljes komolyságát és a béke megmentéséért rájuk háruló felelősséget. Mi azonban mindezeknek odakiáltjuk: „Ismerjétek fel korunk nagy veszélyét”, álljatok be azok közé, akik a leszerelésért és a békéért harcolnak!”

Akik a kongresszusi palota tanácstermében ültek és júliusi napokban, úgy emlékeznek majd vissza a tanácskozásra, mint mélyreható optimista világforumra, és ugyanaz a derűlátás hatja át a népekhez intézett békeüzenet minden sorát. Határozott állásfoglalás ez a nukleáris kísérletek minden fajtája ellen: „Az idő nem vár... Szilárdan ellenzünk minden kísérletet atombombákkal és hasonló szerkezetekkel, első-sorban azért, mert fenyegetik a jelen és a jövő nemzedékek életét és egészségét; másodsorban pedig azért, mert a

fegyverkezési hajszát ütemét fokozzák.”

Teljes őszinteséggel meg kell mondani: a kongresszus első napján sokan kételkedtek, vajon lehet-e találni olyan kapcsolatot, amely mindkét oldalt összeköti. S a néhány napos tanácskozás megmutatta: igen, lehetséges szót érteni. A béke-kormány tanúsítja ezt, amely egyszersmind egység-kormány. Ebben a leszerelés követelését mindenki megtalálhatja. És hogy ennek az okmányának a kidolgozása sikerrel járt, ahhoz az elvi következetesség mellett türelem és sok tapintat is kellett mások nézetei iránt.

Most tisztában látni, mint bármikor korábban: lehetséges az egység mindazok között, akik nem mondanak a nukleáris pusztításnak. Ez a békeüzenet legfontosabb tanulsága. És ez a leglényegesebb útravaló azoknak a küldötteknek a poggyászában is, akik hazaindultak hazájukba, a földkerekség minden tájára:

Országszerte jól halad az aratás

Megkezdődött a cséplés és a felvásárlás — A siófoki malom már új gabonát öröl

A múlt héten kedvező volt az időjárás, és az aratók minden napot jól kihasználtak. Békés megyében például 900 kombájnnal és kéveköti aratógéppel vágta a gabonát. Helyenként már megkezdődött a cséplés.

A kondorosi közös gazdaság szerűjén három cséplőgép áll munkába. A behordáshoz száz fogatot mozgósítottak, és a tarlókon külön erre a célra szervezett brigád rakja meg kéveköti a szekereket. Az aratás-cséplés miatt már megkezdődött a cséplés.

A szövetkezet hét traktora nappal a gabonaszállításra van elfoglalva, éjszaka pedig a tarlókat forgatják. Sőt, nem pihennek már a vetőgépek

Ben Khedda és Ben Bella a nemzeti egység fontosságáról

Ben Khedda, az algériai ideiglenes kormány miniszterelnöke és Ben Bella miniszterelnök-helyettes, egy-egy tömeggyűlésen beszédet mondott. A két politikus az egység rendkívül fontosságát hangsúlyozta.

Ben Khedda Tizi Ouzoubban, a Kabil-hegység körzetének központjában beszélt több mint százezer főnyi hallgatóság előtt, és nemzeti egységre, fegyverre szólított fel, hangoztatta, hogy az algériaiaknak a nép jólétét szolgáló demokratikus államot kell felépíteniük.

Ben Bella Oranban tartott beszédet. Ben Kheddához hasonlóan hangsúlyozta a nem-

zeti egység jelentőségét. Hangoztatta, hogy Algéria jövőjét nem szabad kitenni a régi pártok meddő játékaiknak.

Pénteken először jelent meg Algírban az El Mudsahid, az FLN lapja. A lap a párt országos kongresszusának egybehívását sürgeti a vezető személyiségek között fennálló nézeteltérések rendezésére.

A Nemzetközi Vöröskereszt megbízottja közölte, hogy július 20-án befejezik Marokkóból és Tuniszból az algériai menekültek hazatelepülését, Eddig Marokkóból ötvenezer, Tunéziából pedig 106 ezer algériai tért vissza hazájába.

Növelik a második ötéves terv öntözési és belvízrendezési előirányzatait

Jelentés a tudományos kutatások fejlesztési alapjának felhasználásáról

A Minisztertanács az Országos Területalapító elnöke, a földművelésügyi miniszternek és az Országos Vízügyi Főigazgatóság vezetőjének együttes előterjesztése alapján határozatot hozott a második ötéves terv öntözési és belvízrendezési előirányzatainak növelésére.

A Tudományos és Felsőoktatási Tanács elnöke jelentést tett a kormányban a tudományos kutatások fejlesztési alapja felhasználásának tapasztalatairól. A kormány a jelentést megvitatta és jóváhagyólag tudomásul vette.

A második ötéves terv öntözési előirányzatainak emelése a mezőgazdasági termelés eredményeinek növelése, a beltérjes gazdálkodás fejlesztése és a szocialista mezőgazdasági nagyüzemek fejlődése tette szükségessé. A fejlesztés anyagi, műszaki és termelési feltételeit megvizsgálva a Minisztertanács, úgy határozott, hogy az eredetileg tervezett 420 ezer kat. hold helyett 1965-re 600 ezer kat. holdon kell az öntözést lehetővé tenni, s a területek végéig 460 ezer kat. holdat kell öntözésre berendezni.

Az öntözéshez szükséges vizet a jelenlegi öntözőrendszerek és művek teljes kihasználása mellett úgy biztosítani kell, hogy a helyi vizet az eddiginél sokkal nagyobb arányban használják fel. Ennek keretében — ahol erre a kedvező adottságok megvannak —, csökkenjen a vizet a felszín alatti vízkészletek.

A Minisztertanács határozatot hozott a vízrendezési fejlesztési ütemének meggyorsítására is. Ennek keretében első-sorban Vas és Zala megyében javítják majd a rét- és legelőgazdálkodást.

A tudományos kutatások fejlesztési alapjának 1960-ban azaz a céllal hozták létre, hogy az országos távlati tudományos kutatási tervben szereplő legfontosabb témák kutatását jelentősen előmozdítsa és ezzel együtt megjavítsa egyes — a hazai viszonyok között fontos, de nem kellően fejlett — tudományágakat, illetve tanszékeket (kutatólaboratóriumok, intézetek) kutatási lehetőségeit. Az alap lehetővé teszi, hogy a Művelődésügyi Minisztérium is támogassa és irányítsa a tanszékeken folyó tudományos kutatómunkát, s ezzel is biztosítsa egyetemeken

az oktató-nevelő- és tudományos kutatómunka egységét. 1961-ben államunk különböző forrásokból több mint 1,6 milliárd forintot fordított tudományos kutatásokra. Ehhez járult még a tudományos kutatások fejlesztési alapja 1961-ben 100 millió forinttal. 1962-ben az alap 110 millió forinttal rendelkezik.

A tudományos kutatások fejlesztési alapja már az elmúlt évben is kedvezően befolyásolta az intézetekben és a tanszékeken folyó kutatási tevékenységet. 1961-ben az alap segítségével 40,3 millió forint értékű gép és műszer jutott a kutatóhelyekre, ezek sok új vizsgálatra és ily módon a kutatás kiszélesítésére nyújtottak lehetőséget. Lehetővé vált néhány olyan, évek óta megoldatlan, kisebb kiegészítő építkezés is, amely jelentősen segíti a kutatómunkát, így például — a többi között — izotóplaboratóriumokat, üvegházakat és más, a kutatáshoz szükséges létesítményeket építettek.

Hazaérkezett Angliából a magyar gazdasági küldöttség

Hazaérkezett Angliából a tizenkét tagú magyar gazdasági küldöttség, amelyet Kallós Ödön, a Magyar Kereskedelmi Kamara elnöke vezetett. A küldöttség mintegy kéthetes angliai tartózkodása alatt tárgyalásokat folytatott a londoni kereskedelmi kamara, a brit kereskedelem- és iparügyi minisztérium, a földművelésügyi minisztérium és az Angol Bank vezetőivel.

A látogatás viszonzásaként a londoni kereskedelmi kamara a közeljövőben delegációt küld Magyarországra Lord Kilmarnock elnök vezetésével.

Pest megyében szombatig learatták az összes őszi árpa felét.

Néhány közös gazdaság már végzett is az őszi árpa aratásával. Pest megyében 25 ezer holdnyi tarlót szántottak fel, és ennek a felén már elvégezték a másodvetést.

Országszerte gyűlik az új gabona a felvásárló telepeken. A Szolnok megyei szövetkezetek közül a türkevei Vörös Csillag szállította eddig a legtöbb gabonát. Heves megyében befejezéshez közeledik az őszi árpa aratása, és a megye közös gazdaságaiban javában aratják a búzát. Itt is megkezdett az első kenyérgabonaszállítvány a Terményforgalmi Vállalat felvásárló telepére.

Egy csokor tearóza, egy tábla csokoládé

Az ötagú lakóbizottság együttvéve körülbelül feleannyi esztendő számát, mint az ünneplő, aki karosszékekben üldögélve várja a deputációt. (Ugy látszik, kiszivároghatott valami az előkészületekből; Ferinek is az utolsó pillanatokban kiálltak fel az emeletre, hogy: „Fehér ing és úttörnyakkendő!”).

A gyermek-lakóbizottság tehát a XIII., Hegedüs Gyula utca 90. szám alatt még egyszer megismeri önmagát, azaz tagjainak felkészültségi állapotát és külsőjét, majd főpróbát tart — ami az ünnepi köszöntőt illeti. Legyen szabad addig bemutatnunk őket: Magos Laci és Gyuszi, Emry Laci (az elnök), Munkácsy Feri és Tihanyi Ernő. A lányok magukra vessenek, hogy nincsenek jelen — ők éppen nyaralnak.

Mint említettük, a néni, Kovács Istvánné, aki a kilencvenedik nyarat látja az idén, a karosszékek üldögél. A bizottság már a folyosón topog; nem tudni ki, azaz mi szorong jobban — a tearóza-csokor az elnök markában, vagy maga az elnök...

Igazi úttörő-tisztelet a néni előtt, köszöntő mondóka, a tearóza-csokor és a tábla csokoládé (költségei a bizottság kasszájából) átnyújtása. A pusztik „beosztási” sorrendben következnek. Kilencvenedik születésnapját ünnepli Kovács néni, s a köszöntő szavakon kívül most talán valami szokásos „válaszmondókat” tart? Így felel:

— Gyerekek, én tulajdonképpen csak ma lettem öregasszony.

360 000 tojáskeltes — egyszerre

Száz Heves megyei termelőszövetkezet vállalkozásaként Egerben felépítették és átadják az ország legkorszerűbb baromfi-keltesítő állomását. Az új keltesítő állomás — amelyben 24 gép máris üzemképes — egyszerre 360 ezer tojás keltesítésére alkalmas. A korszerű hűtő-és fűtőközpont segítségével az év minden szakában a legmegfelelőbb hőmérsékletet biztosítják a tojás és a kikelő baromfi számára.

Naponta átlag 350 lakást adnak át Moszkvában

A Pravda vasárnapi számában cikksorozat indult „Moszkva ma és holnap” címmel, M. Poszoninnak, a Moszkva Lenin-díjas főépítésének tollából.

Az első cikk közli, hogy a szovjet fővárosban naponta átlag 350 lakást adnak át rendelkezésükre. Óriási területen folynak az építkezések. Tiszábbá válik Moszkva levegője is: szén- és olajfűtés helyébe egyre inkább a gáz és a villamoság lép. Egy moszkvai lakosra naponta ötszáz liter víz jut. Ilyen „fejadaggal” egyetlen kapitalista főváros sem dicsekedhet.

Mint a főépítés hangsúlyozza, a fő feladat az, hogy a húszéves időszak elteltével ne csak a lakáshány szűnjék meg teljesen (ezt már lényegesen hamarabb el fogják érni), hanem magas fokú elégtételt ki minden moszkvai lakásigényét.

Összekapcsolták a szovjet és a magyar energiarendszert

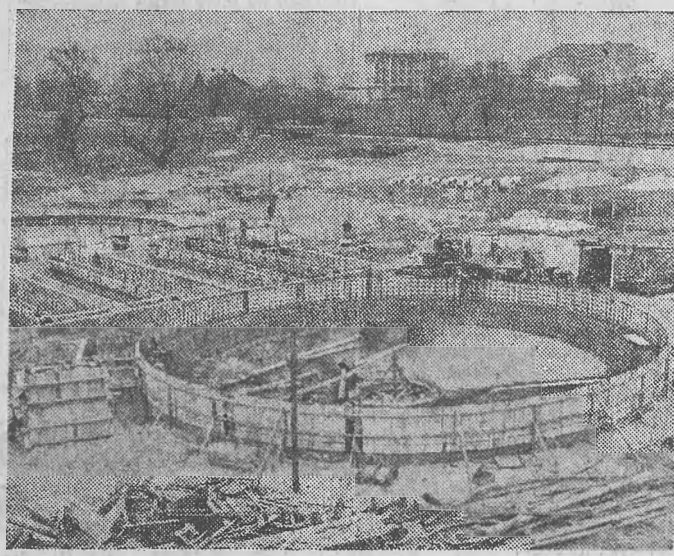
A Munkács-Sajószöged közötti villamos távvezetékét hét-fő délelőtti kapcsolta össze ünnepélyesen Czotner Sándor nehézipari miniszter. Beszédében méltatta a KGST keretében megvalósuló villamosenergia-kooperációt, a szovjet-magyar együttműködés újabb fontos állomásának jelentőségét. A Sajószögedi alállomást két évig építették, a szerelést tavaly ősszel kezdték meg. Egyelőre ötven megawattnyi energiát kapunk a nyugat-ukrajnai energiarendszerről, de 1965-re fokozatosan 200 mega-

watra nő a szovjet villamosenergia-export. Ez megfelel a most épülő oroszországi, illetve a már felépült tiszapalkonyai hőerőmű teljesítményének. Sajószögedről Budapestre, a zuglói állomásra továbbítják az energiát.

Az ünnepség résztvevői ott voltak a szovjet nagykövetség, a beruházó és építő vállalatok, valamint a környékbeli üzemek képviselői — ezután meglátogatták a Tiszapalkonyai Erőművet, illetve a Tiszamenti Vegyi Kombinátot.

HÉTRŐL HÉTRE

Épül a vízisztító berendezés a dorogi iparmedencében

A dorogi iparmedencében most épül az ország első nagy teljesítményű ipari szennyvíztisztító berendezése, amelyet a jövő évben indítanak meg, ezzel nagyfokú szennyezéstől mentik meg a Dunát.

Ötven somogyi községben épül törpe vízmű 1970-ig

A most elkészült terv szerint 1963-tól 1970-ig negyvenöt somogyi faluban épül törpe vízmű és szerelik be a lakásokba a vízvezetékét. Az idén Nagyatádon, Kaposulán, Somogybükksődön, Tabon és Taszáron készül el a vízvezeték-hálózat. Ezekkel a községekkel együtt nyolc esztendő alatt összesen ötven faluban lesz egészséges ivóvíz.

A SZÁZEZREDEK fürdővendéget megjutalmazták a gyulai várfürdőben. Egész nyárra szóló szabadjegyet, dohányszövetet és gyulai képalbumot kapott.

LJUBOV ULANOVA, az első nő a világon, aki sugárhajtású utasszállító gépet vezet. A szovjet polgári légitollánál eltöltött 22 esztendő alatt 2,5 millió kilométert repült. Száz-tíz férőhelyes IL-18 gépe a Riga-Kijev légi útvonalon közlekedik.

AZ ETNA, rövid nyugalmi időszak után, ismét működik. A tüzihányó kitörései kétperces időközönként követik egymást. Szakértők szerint a kitörések nem jelentenek veszélyt.

IRAKI MEGRENDELÉSRE két önjáró vízmű készítését kezdték meg Szolnokon a Víz-és Csatornaművek két szakemberének, Mészáros Pálnak és Cseri Jánosnak konstrukciója alapján.

KORSZERŰSITIK a népbüféket. A 10-12 évvel ezelőtt létesített népbüfék ma már nem felelnek meg a követelményeknek. Helyükön önkiszolgáló büféket és bistrókat létesítenek. Először a Marx téri Tejdéglőt, s a Boráros téri és a Móricz Zsigmond körtemi népbüfék építik át. Az Alkotás utcai Velence Éttermet és a Mártírok útjai Gülbaba Éttermet önkiszolgálóvá alakítják át.

DUBROVNIKBAN július 10-én megnyílt a XIII. Nyári Fesztivál. Az Adria melletti ósi városban augusztus 24-ig színházi és zenei események egész sora zajlik le, kiváló együttesek és szolisták részvételével.

KONZERVÁLJÁK az ezeréves freskókat a feldebrői altemplomban. Hat szakember dolgozik a vakolat és a felszíni festékréteg tartósításán. Közben feltárat is végzik: az egyik freskón a 10 milliméteres vakolat alatti régebbi falrészen díszítő elemeket találtak.

— Semmi baj! Tiszta a lábam...

TIBAY KRISZTINA, a debreceni Csokonai Színház tagja vasárnap, a firenzei Palazzo Pittiben, Beethoven: Ah, perfido c. hangversenyáriáját énekelte. A firenzei ünnepi játékok keretében lezajló hangversenyt a Magyarországon is igen népszerű Carlo Zecchi vezényelte.

ORSZÁGJÁRÁSON

Döbbenetes hatású fényképek kerültek a kezünkbe: 1938-ban készült, az egyik budapesti kórházban. Végigfut a hideg borzongás az emberen, összeszorul a szíve annak, aki ezt látja. Egy szerencsétlen kis emberpalántát ábrázol a kép — kórházi ágyon. „Budai Éva kétesztendő” — olvassuk a kórtablájáról. Takarója egy széjjel szaggatott rongydarab. Jellemző kép, amely híven tükrözi az akkori mostoha körülményeket. Ilyen állapotok uralkodtak annak idején a kórházakban, ilyen környezetben „gyógyították” a szegényeket, akiknek nem volt pénzük a fényes, minden kényelemmel elátott szanatóriumok ápolására.

Szinte akadály nélkül pusztították a különböző járványok, betegségek a szegényeket. A nyomor, a földbe vajt viskók jó táptalajt szolgáltatott a tbc-nek. Védekezés nem volt. De nem is lehetett, hiszen az embertelen életkörülmények, a legyengült szervezet, a nyomor nem tudott gátat emelni e súlyos betegségeknek.

Regen népbetegség volt

Külföldön a tüdővést — jellemzően — magyar népbetegségnek nevezték, mivel nálunk szedte a legtöbb áldozatot.

Az ezredik

A napokban készült el az ezredik vasúti személykocsi a Dunakeszi Járműjavítóban. Mint Bakó Károly, az üzem igazgatója elmondotta, ez a most átadott s próbaútra induló, Bahv típusú kocsi abba a sorozatba tartozik, amelyet távvezérlésű kábelrel szereltek fel, tehát mindkét végéről irányítható, s nem kell megfordítani.

A kényelmes, elsőosztályúnak is beillő másodosztályú kocsit sötét műanyag-ülésekkel, s nyolc ajtóval szerelték fel. Így könnyen fel-, illetve leszállhatnak az utasok. Ezeknek a kocsiknak ugyanis az a feladata, hogy rövid úton minél több ember kényelmes, gyors utazását biztosítsák. Ebből a típusból az ötszáznegyvenediket készítették el az idén.

KANADÁBAN egy ifavágóversenyen a győztes egy 83 éves indián asszony lett, aki nemcsak a leggyorsabban fűrészelt fel a megadott mennyiséget, hanem hatalmas rönköket emelt a vállára, és hordott el a tehervonatig.

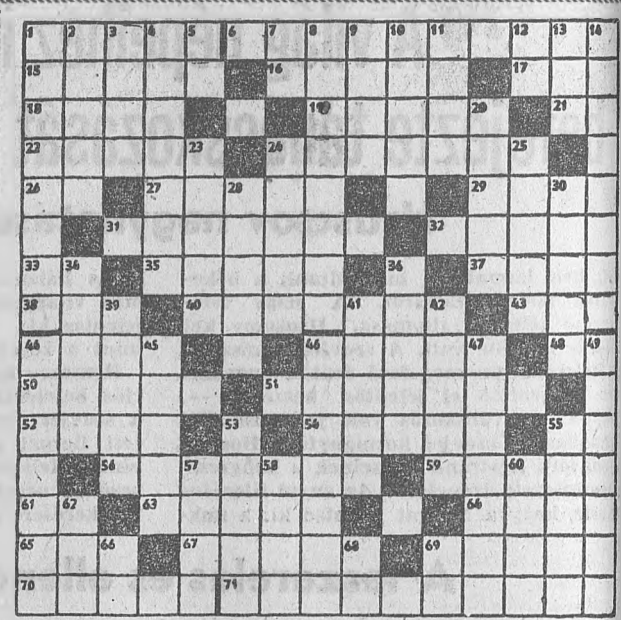
MARX, ROUSSEAU és Dickens emlékbélyegeket adnak ki a Szovjetunióban.

SZOVJET ipari kiállítás Accraban. Dr. Kwame Nkrumah ghanai elnök megnyitotta a szovjet ipari és kereskedelmi kiállítást Accraban. A Ghana fővárosában eddig rendezett legnagyobb árubemutató anyagában a többi között szerszámok, villamos felszerelések, tehergépkocsik, könnyűgépipari gyártmányok, sportfelszerelések és könyvek szerepelnek. A kiállítás látványosságának számítanak a helikopterek, a szovjet szputnyikok és űrhajók modelljei is.

A PUTRIK helyére családi házakat építenek a recski cigányok. Az elmúlt néhány évben több mint 20 családi ház épült a Mátravidék egyik legnagyobb cigánytelepülésén. Az idén újabb hat család kezdte meg a házépítést.

OGYESSZAI delegáció érkezett Szegedre a város ipari életének tanulmányozására. Szeged testvérvárosa küldötteinek látogatását még ez évben viszonzozza.

A SZELIDI TÓ partján szállodát avattak. A dunapatajiai társadalmi munkával segítik a tópart kiépítését.

VIZSZINTES: 1. Hosszúságmértek, amely megközelítően meg- egyezik a Föld egyenlítőjének 40 milliómód részével. 6. A légköri nyomás, a légnyomás mértékegysége. 15. A négy alsó közül az egyikben szerepel ez a név. 16. Mohával belepett. 17. Hibát ejt. 18. Gyakori családnév. 19. Sajtol. 21. Állóvíz. 22. Női név. 24. Meghátrol. 26. O. P. 37. Régi ötkrajcáros neve. 29. Lőszőr és csepül keverékéből font békiyó. 31. A szial ósi juhajtató. Pár napos korában levágott bárányainak bőréből készített a perzsa szőrmét. 32. Nehezkes, lomha mozgású. 33. O. M. 35. Enekel. 37. Stílus — rövidebben. 38. Rézszesrag. 40. Vesszőből, gyékényből stb. fonják ezeket. 43. A koponyában van. 44. Alkatrészt. 46. Beteg állat. 48. Régi római pénznem. 50. Elv, meglátás. 51. Gyarszék a víze. 52. Kis rágesülő. 54. Vászartól. 55. Sir. 56. Külkereskedelmi tevékenység. 59. Férfinév. 61. Azonos mássalhangzók. 63. Mosdóalj. 64. Többnyel. 65. Római három. 67. Bűzik a jövőben. 69. Kétkerékű jármű. 70. Az áramerősség egysége. 71. Optikai eszköz a szemmel nem látható apró tárgyat láthatóvá tételére.

FÜGGŐLEGES: 1. A hanghullámokat elektromos rezgésekké alakító készülék. 2. E nyelveket beszéli Abesszínia népe. 3. Cselekszik. 4. Színtelenné válik az arca. 5. R. L. 7. A függ. 58. más-salhangzó. 8. Az anyagnak az a legkisebb része, amely meg-őrzi az anyag vegyi tulajdonságait. 9. Település a Hortobágy peremén. Erdeje ritka fa- és má-dárfaikkal természetvédelmi terület. 10. Sopánkodik. 11. Főzészhez szükséges kellék. 12. Időegység. 13. Ingatlan. 14. Viszony-szám, amely azt fejezi ki, hogy valamely elem egy atomja hány-szor nehezebb az oxigénatom sú-lyának tizenhatod részénél. 20. Van benne hely bőven. 23. Irat-tárba helyez. 24. Vasútállomás Budapest peremén. 25. A munka nincs igényre. 28. Játékon kívül lapok. 30. Férfinév becézve. 34. Hazai közlekedési vállalat. 35. Állandó rovatunk a lap 4. oldalán. 39. Végtagok. 41. Régi történetet mond. 42. Fizetést huz. 44. Az anyagnak az a képessége, hogy helyzetétől vagy mozgásától fogva munkát tud végezni. 45.alkohol — erősen mér-gező szesz. 46. Anyagok együt-tese, amelyek vegyileg nem egyesülnek, fizikailag szétvá-laszthatók. 47. Arnyékolt (raj-zol). 49. A prizmán áthaladó fény felbomlásával létrejövő szí-nes fényesik. 53. Hű emberem. 55. Körtánc idegen hangzású neve. 57. Túvel, cernával dolgo-zik. 58. Becézett fiúnév. 60. Ritka férfinev. 62. Szarvas. 66. I. P. 68. L. R. 69. A vízsz. 46. szélső be-tűli.

Messzi tanyák és falvak népművészete Csillebércen

Egy esztendeig vetélkedtek az iskolák, az úttörőcsapatok a járási, megyei bemutatókon mérték össze erejüket a legjobb szavalók, mesemondók, kamarakórusok, bábjátékosok, népi táncsoportok. A legkiválóbbak a csillebérci úttörő-táborba kerültek, és a háromhetes üdülés során hívatott zsűri előtt vizsgáztak. Összesen 1200 úttörő — 14 nemzet fiai és lányai adtak számot tehetségük-ről.

Vasárnap a VIII. VIT tiszteletére az aranyérmesek rész-vételével megrendezték a „Be-ke és barátság” úttörő műve-szeti szemlét. A gyermekek messzi tanyákról, falvaktól hozták el Csillebércre a népművészetet. Somogyiszlóbó-tereaegyüttes szerepelt nagy si-kerrel, Rejetyanyáról — Tisz-bod küldötteként — furulya-együttes lépett fel. Ismét re-mekelték a tápiéi úttörők — nagy tapsot kaptak a Tolna megyei Ocsény községből ér-kezett kislányok, akik sárközi táncokat jártak, népviseletbe öltözve.

Nyolc és fél millió ember kap ingyenes orvosi kezelést

Hetven millió forintos beruházással épül az új Orvostudományi Kutató Intézet

Ma már az orszá-g lakosságának nagy része, pontos-sabban 96 százalé-ka társadalmi bi-ztosított, és ingyé-nes orvosi ellátá-sra jogosult. Míg a múltban az ország lakosságának mindössze 31 szá-zaléka volt bizto-sított. A legmó-dernebb kórházak, klinikák, szanató-riumok állnak tel-jesen díjmentesen a lakosság szolgál-tára, ahó a leg-fejlettebb gyógy-észtati eljárásokat részesülnek.

Szinte összehá-sonlított sem lehet tenni az 1930-as évek végén urakodó állapotokkal, annyit fejlődöt-változott az egész-ségügyi ellátás.

A dolgozók egészségvédelmé-nek ellátása ma már a legfejlet-tebb kapitalista országok színvonalát is felül-múlta. Így például minden túlé-zás nélkül elmondhatjuk, hog-nálunk magasabb az egészsé-gügyi ellátás.

1938-ban 23 933 volt, 1961-ben meg 61521

Tüdővész is gyógyítható

Államunk évről évre jelen-tős összegeket fordít az egész-ségügyi színvonal emelésére. Hosszú évek kemény munká-jával felszámoltuk az akkori kor legpusztítóbb betegségét, a tüdővést, amely ma már a fejlett orvosi kezeléssel gyó-gyítható. Az új kórházak, az anya-és csecsemővédelem hathatós megszervezése kö-

Színház Képzőművészet zene irodalom Film

MAUPASSANT, DICKENS

– és Szidi néni

Ahol minden második lakos könyvtári olvasó

Hegyhátsál, ez a nem egészen háromszáz lakosú falucska, dombok között bújik meg. Az csábított ide, hogy a község 292 lakosából 146 könyvtári tag. Nagy dolog ez! Országosan csak minden tizedik, Hegyhátsálon minden második ember beiratkozott olvasó.

Nem volt könyvtár, nem volt orvosi rendelő, a községi tanács megveté hát egy takaros házat... Hefenként kétszer itt vetít a körzeti mozi, úgyhogy az iskolán túli művelődés, szórakozás minden fajtája itt található meg.

KÖNYV HÁZHOZ SZÁLLÍTVÁ

Németh Imréné, az iskolaigazgató felesége, a könyvtáros. Hogy „agitált be” ennyi embert olvasónak? Úgy, hogy „hitteljesíti” a kölcsönzési időt. Akár mindennap is adja a könyveket.

Nemcsak sokan íráskoztak be, sokat is olvasnak. Tavaly egy-egy olvasóra 21 eladott kötet jutott, ami — számítsuk le a nyári hónapokat — jelentős mennyiség. Sőt, némelyek talán kicsit többet is olvasnak, mint az helyes lenne. Horváth Vendelné öt hónap alatt 39 könyvet olvasott el, Nagy Györgyné 37 művet, sokan mások 18—20 kötetet.

„Hasznosabb egy könyvet jól megemészteni, mint kutyafutóban elolvasni háromszázat!” — mondom tréfásan. Elismernék, hogy igen, különösen, mikor kiderül, hogy a sok könyv írójára, címére sem emlékszik némelyik olvasó.

Szidi néniéknél különösen nagy becsülete van a könyvnek: öt felnőtt van a családban, mind az öt olvas. Nemcsak olvassák, veszik is a könyvet. Vagy harmadik szednek elő, néhány nevet találmányra leírok: *Bókai, Jókai, Mikszáth, Berkesi, Prosper Mérimé, Bródó, Sándor, Stein-*

beck, Voltaire. Hegyhátsálon divatban van még a közös tollfosztás, azon mesélni szokott Szidi néni. Hattól tizenegyig fosztanak, egy téli este néha két könyvet is elmesél. A rákövetkező napokban többen keresni szokták „a Szidi néni könyveit” — jegyzi meg a könyvtáros.

— Hát olyan előadáson voltak-e már, ahol egy-egy író, költő életéről, meg a legjobb könyveiről beszél egy tanító vagy tanár, esetleg filmet is vetítenek utána?

Nem, ilyenek nem voltak, ha a jövőben lenne, meghallgatnák.

— Tudják-e, hogy ezért ki se kell lépni a házból? Itt ez a könyv, az Egy asszony élete. Olvasták mindnyájan, szereték, sajnálták azt a sokat szenvedett fiatalasszonyt. Biztos, kíváncsiak az írójára, Maupassantra is. Elolvasták-e az utolsózt? — tartom föl a könyvet.

Ők azt nem szokták elolvasni, azt hitték, nem érdekes, de ha ilyenek vannak benne, akkor nem is bolondság.

HOGYAN OLVASSÁK?

— Ha már így benne vagyunk az ösztinteségben — mondja Szidi néni —, hát megvallom: az idegen nevek miatt nem szeretem némelyik könyvet. Már én csak úgy röhögök: Maupassant, Du Roy, Dickens, Mark Twain, ahogy ide le vannak nyomtatva —, pedig biztos, máshogy kell. De nem tanultam én ilyen nyelveken.

— Szidi néni, nem is ez a lényeges, hanem az, hogy jól megértsem mindent a könyvben és elgondolkozzon: miért volt az úgy, mit akart ezzel a történettel az író, hogy kellett volna lennie.

Sokan, sokat olvasnak Hegyhátsálon. És jól? Azt olvasák ki a műből, ami az író szándéka volt? Nem mindig. Egy fiatallembert arról kérdezgetek, hogy tetszett neki a nyalka bajuszú Du Roy A szép fiúban.

FERDE TANULSÁGOK

— Jól elcsavarta a fejét, ahány nőnek csak lehetett, de az volt a legviccesebb, ahogy benősült a milliomos főnökhöz, miután a mamát már elszerezte — mondja.

— Tetszik ez magának?

— Ha olyan számárak voltak, miért ne tette volna meg?

— Kedves fiatallembert, maga rosszul olvasta el A szép fiút: nem vicces, hanem felháborító és szomorú történet ez. Szeretett volna abban a világban élni, ahol ilyen üresfejú, szépfejű törtétezők boldogultak, a nagy többség meg nyomorgott? Olvassa végig még egyszer a könyvet. Így: becsületesebb dolog volt ez? Ezt tettem volna én a helyében? Milyen tulajdonságai miatt szerettem ezt a szereplőt, velem meg a másikat? Ha így, kérdezve, bírálva, ítélkezve, okokat keresve olvas, a mű igazi értelme bontakozik ki. Ha viszont csak végigrohan a történeten, hogy ki, kit vett el, kit csapott be, mi történt azzal a csinos nővel — akkor csak épp, hogy eltöltötte az időt, s nem is jól.

Egy asszonnyal azon vitáztam: helyes volt-e Noszty Ferinek kocsarát adni. Szerinte erőszakolt így a befejezés. Igaz, hogy Feri váltót hamisított, de azt kifizette az ezredes és miért nem javulhatna meg az ügyes, okos Noszty Feri?...

Sok ilyen példát idézhetnék még. Örülni kell, hogy sok olvasó sokat olvas a faluban.

6 fiatal színész PÉCSRE TART...

A Színművészeti Főiskoláról hat fiatal, végzős növendék indul a Pécsi Nemzeti Színházhoz. Dávid Kiss Ferenc, Győry Franciska, Karikás Péter, ifj. Latabár Kálmán, Pécsi Ildikó és Végvári Tamás. Nógrádi Róbert és Dobay Vilmos főrendező már javában szervezi az új évadot:

— A kísérletezés jogát az új évadban is fenntartjuk — mondja —, enélkül nincs modern színház. Ugyanakkor Walter Kerrel valljuk: a közönség a látványos és cselekményes előadásokra kíváncsi. Három operát tervezünk, s Eck Imre rendezésében egy balett-estet. Terveink között szetepel a *Cyano*, Victor Hugo utolsó műve, az „Ezer frank jutalom”, Molnár Ferenc „Lilium”-a, az Akszonov „Kollégák” című regényéből dramatisztált színpadi játék, Tennessee Williams „Macska a forró ház tetőn” című drámája. Játsszunk operetteket is, bemutatjuk Kálmán Imre *Bajadér* című

művet, Lehár Strauss, vagy ződött hat fiatal. Bizunk ben-nük és segítséget várunk tő-lük.

45000 néző jelentkezett eddig a szegedi ünnepi játékokra

Július 21-én nyitják meg az idei szegedi ünnepi játékokat. Az immár hagyományos szabadtéri előadások iránt országsszerte egyre fokozódik az érdeklődés. Eddig 45 000 jegy kelt el. Augusztus 18-án érkezik Szegedre a salgótarjáni bányászok félezres csoportja. Ők az „Aidát” és „Az ember tragédiáját” nézik meg. A jászberényi és a karcagi termelőszövetkezetek ötszáz tagja a „Háry János” előadására váltott jegyet. Dunaiújvárosban 600, Debrecenben 500, Sopronban 250, Nyíregyházán 220 jegyet vásároltak eddig.

A magyar zene jelentős sikere

Kodály Zoltán egyhetes római tartózkodás után elutazott az olasz fővárosból. Látogatása a magyar zene legjelentősebb olaszországi sikerét hozta az utóbbi időkben. Római tartózkodásáról részletesen beszámolt a sajtó, a rádió és a televízió, a magyar zeneszerzőt az „Irók és Zeneszerzők Szövetségei” Nemzetközi Szervezete kongresszusának befejeztével a kongresszus elnökségének többi disztigáljával együtt fogadta Segni olasz köztársasági elnök is.

Kodály Zoltánt a kongresszusra André Maurois francia író, Salvatore Quasimodo Nobel-díjas olasz költő, Pizzetti, az olasz zene nesztora és a szellemi világ több más kiemelkedő személyisége mellett az elnökség dísztagjaként hívták meg. Santa Cecilia Akadémia a magyar zeneszerző római látogatása alkalmából ünnepeit rendezett; ezen ányújtották Kodály Zoltánnak az akadémia aranyérmét, az olasz zenei élet egyik legrangosabb megtiszteltetését.

AZ ÉVAD ALAKÍTÁSAIBÓL

Oidipusz — Básti Lajos

Tudni azt, amit nem tudni lenne jobb — Oidipusz akarja így, e két és félezer éves hőse a színpadnak, kinek sorsát, történetét némely színházi néző, úgy lehet, már kötelező olvasmányként megismerte, talán mondja is magában előre a mondatokat, mégis döbbsen csodálkozással figyeli az elkerülhetetlenül bekövetkezőt. Hát ma sem történik másként, mint történt a színpadi Oidipusszal, ki tudja, hány ezer-szer, hogy sorsa elől futva, sorsa elé fut?

Honnan mégis a döbbenet, amelyet éppen az ismert, a tudott ébreszt? Igaz, a zseni félelmetes erejű szavától minde-nekelőtt. Szophoklész varázsos léleklátó tudásától, ama képességtől, amely hűségesen ragaszkodik a maga korának gondolatvilágához, mégis áthatol ezer éveken, megújulni képes, mert önmagunkhoz intéztet kérdések

megfogalmazás-tásnak — csak ra kényszerít min-úgy tán, mint e ket. De színész képen, az akarat kell ehhez, aki adta a kölcsönös egyszerű tudja hangsúlyt. Itt kifejezni a szof-íme, még zárt aj- phoklész felismert-kaival is szinte ta- rést meg a mj ér- goltan mondja ki- telmünk és indu- a nem is hallható- lataink érzékeny- szót: a-ka-rom. S hangolt egysé- Akarom tudni, gét. Valahogy úgy, ki vagyok, miért ahogy Básti Lajos történet, ami tör- érzett és tisztán- ténik. A mozdula- tal ismétlik az ér- latok csakúgy, telem igényét: az mint a mélyen át- egész ember csak- ezett és tisztán- ezett szavak, ki- a szavát akár ön- tal ismétlik az ér- robbanó indulat- telem igényét: az- tal ismétlik az ér- telem igényét: az- telem igényét: az- S ennek az alaki- merő.

Kitüntették Varsóban az Állami Bábszínház együttesét

Varsóban, a bábegyüttesek nemzetközi seregszemléjén az Állami Bábszínház Andersén-Ránki: A császár új ruhája című mesejátékával szerepelt. A világ minden tájáról képviselték magukat a legkiválóbb bábtársulatok a lengyel fővárosban, ahol a 21 társulat között nyolc diplomát osztottak ki. Az Állami Bábszínházat a Lengyel Művészeti Szövetségek diplomájával tüntették ki. A közönség a magyar művészeket az előadás után nagy ünnep- lésben részesítette.

Chaplin az Oxfordi Egyetem díszdoktora

és ez egy csöppet sem tetszik Amerikában... A világhírű filmművészt ugyanis ugyanakkor avatták díszdoktorrá, amikor Rusk amerikai külügyminisztert. A Philadelphial Inquirer ezt írta: „Az egyetemi hatóságoknak tudniuk kell, hogy Chaplin éppen nem népszerű alak Amerikában.” És Chaplin? Ő így felelt: „Nem érzek keserűséget Amerika ellen. Azért, ami velem történt, nem akarok egy egész országot elítélni. Természetesen szívvel-lélekkel békebarát és megrögzött „békeusztító” vagyok” — mondotta a művész, aki „nemkívánatos személy” Amerikában.

Úgyi kultúránk színvonalán

min az Egyesült Államokban. Talán még az ipari munkásságánál is alacsonyabb, rosszabb volt az egészségügyi ellátás vidéken. Itt egyáltalában nem volt biztosítás. Ha valaki megbetegedett, akkor annak fizetnie kellett. Ha meg nem volt pénze, akkor... akkor nem volt segítség, mert az orvos, a kórház, a gyógyszer súlyos pénzbe került.

Új kórházak épülnek

A társadalmi biztosítottak száma jelenleg 8,5 millió. 1965-re, a második ötéves terv befejezésére azonban ez a szám eléri a tízmilliót. Tehát csaknem kivétel nélkül az ország valamennyi lakosára kiterjed a biztosítás. Ennek megfelelően elsősorban a kórházak, szakorvosi rendelőintézetek számát fejlesztik.

Új kórházak és szanatóriumok egész sora épül. Így többek között befejezik a *fehérgyarmati, a dunaiújvárosi, berettyóújfalui kórház építését. Pécssett 400 ágyas klinika, Orosházán, Siófokon, Kazincbarcikán, Dombóváron, Hatvanban, Ajkán új kórházakat építenek. Zalaegerszegen, Nyíregyházán, Tatabányán, Kálcsán, Szekszárdon és Edelényben új tbc-szanatóriumokat adnak át.*

Csökkentett munkaidő

Városokban és vidéken egyaránt tovább bővítik a körzeti orvosi hálózatot, szélesítik a szakorvosi körzeteket. A következő esztendőben csaknem

hatszáz új körzeti orvost állítanak munkába.

Kormányzatunk igen nagy gondot fordít a betegségek megelőzésére. Az elmúlt évek során felmért egészségre ártalmas munkahelyeken tovább folytatják az egészségesebb munkafeltételek javítását. A hő- és hidegártalmakkal, fertőző és sugárártalmakkal járó munkakörökben fejlettebb technika és technológiai eljárásokat vezetnek be. Ezeket a helyeken a bérek csökkenése nélkül tovább folytatják a már megkezdett munkaidő csökkentését, a 36 órás munkahétre való áttérést.

A gyógyítás további fejlődését fogja elősegíteni, a most épülő és a jövő esztendőben már működő Orvostudományi Kutató Intézet. Az intézet célja az lesz, hogy kikísérletezi a gyógyítás legelőkeltebb eljárásait és az új munkamódszereket, aztán az orvosok széles körben elalkalmazzák a betegek gyógyításánál. Az új kutatóintézet, amely több mint hetvenmillió forinttal beruházással készül, világviszonylatban is jelentős, komoly szerepet betöltő tudományos központ lesz.

A magyar egészségügy hosszú, küzdelmes úton érte el mai fejlettségét, de ezen a megkezdett úton továbbhaladva, küzd azért, hogy még jobb eredményeket érjen el a betegek gyógyítása terén.

Ma már végleg a múlté a kis Budai Évi sorsa, ilyen szomorú tragédia soha, de soha nem fog többé megismélnődni.

— Zimm —

Változás falun is

A mezőgazdaság szocialista termelésre való átalásával, mélyreható változás történt vidéken is. Ma már a legtöbb mezőgazdasági dolgozó biztosított, így ők is jogosultak lettek az ingyenes orvosi kezelésre, kórházi ápolásra és betegségük ideje alatt táppénzre.

Igy a dolgozó parasztok igen jelentős összegeket takaríthatnak meg, fordíthatnak élet-színvonaluk emelésére abból az összegből, amelyet azelőtt orvosoknak, kórházaknak, gyógyszernek vásárlására fizettek ki.

A múlt tragédiái kerültek felszínre. A vidéki orvosi rendelőketben rengeteg olyan beteg találkoznak orvosaink, akik évek, évtizedek óta hozdózták magukban a különböző betegségeket, s a gyógyításukra csak most, az egész társadalom erejéből adódott lehetőség.

Az ugrásszerűen megnöve-

Minden NB I-es csapat a fedélzeten, három héttel a bajnoki rajt előtt

Az U. Dózsa legutóbb erős edzést tartott, amelyen Szücs Gyula edző rövid ideig tartó kétkapuzást is a műsorba iktatott. Szemmel láthatóan frissen mozogtak a lila-fehér játékosok, akik között már ott volt Göröcs is. Ugy látszik, a válogatott összekötő teljesen kiheverte a világbajnokságon szerzett kellemetlen sérülését. Nem vetkőzött neki a még sérült Solymosi, Sívári és Borányi, viszont futkározott és gimnasztikázott egy keveset Török Gábor, a csapat téli portyáján súlyosan megsérült kapus.

Kapusok Ujpesten... A labadozó és rövidesen edzésbe álló Török, valamint a jelenlegi első kapus, Lung mellett két nagyon tehetséges fiatal „portás” sorakozik az idősöbök mögött: a tavaly igazolt Borbély és az idén igazolt Pilszák. Minden jel arra mutat, hogy a Megyeri úton hosszú évekig nem lesz kapusgond...

Frissen, nagy kedvvel mozogtak a lila-fehér játékosok, közöttük a három újonc: a belsőcsatár Péter és Molnár, valamint a középpályás Csordás is.

Béke utca

A Vasas-Csepel barátságos mérkőzés mintegy 3500 nézőt csalogatott ki a Béke utcai pályára. Eseményi labdarúgó-

időben, a következő összeállításban játszott a két csapat: Vasas: Szentmihályi (Varga) — Ihász (Bakos), Mészöly, Sárosi — Bundszák, Berendi — Mathesz, Kékési, Machos, Farkas, Pál II. (Ihász). Csepel: Kiss I. (Kenderesi) — Deák, Pócsai (Kiss II.), Takács (Pócsai) — Ughy, Bárkányi — Kalmár II., Solti, Kalmár I., Csordás (Halasi), Rottenbiller, Várnai.

Az első félidőben keveset láthatott a közönség a labdarúgás szépségeiről, főként a két 16-os között folyt a játék.

A II. félidőben megélenkült a játék. Az újonnan beállt játékosok új szint vittek a csapatok játékába. A félidő közepén tájékozódó Vasas-támadás végén Machos juttatta a csepeliek hálójaiba a labdát. Pár perccel a gól után, Berendi tört előre, két játékost kicselezett és a kimozduló Kenderesi mellett a hálóba lötte a Vasas harmadik gólját és ezzel beállította a 3:0-as végeredményt.

A mérkőzésen a Vasas játékosai szemmel láthatóan kimélték magukat, egyikük sem akart az egyiptomi túra előtt megszégyülni... Így is láttunk azonban egy olyan kitűnő teljesítményt nyújtó játékost, mint Mészöly, aki magasan kiemelkedett az egész mezőnyből ragyogó játékával. Rajta

kívül a Vasasból Berendi, Machos és Farkas játéka dicsérhető.

Fenyvesi II. a Ferencvárosban!

A zöld-fehérek vidéki mérkőzésekkel készülnek az új bajnoki évre, legutóbb Szekszárdon, Tolna megye válogatottjával játszottak és a Horváth (Széger) — Novák, Ordina, Dalnoki — Mátrai, Kocsis (Németh) — Kökény (Friedmanszky), Orosz (Széles), Albert, Rákosi, Fenyvesi dr. (Fenyvesi II.) összeállítású csapat 5:1 (2:1) arányú győzelmét aratott.

— Fenyvesi II?

— Válogatott balszélsőnk fiatal, 21 éves öccse, Fenyvesi II. — válaszolja kérdésünkre Mészáros József, a zöld-fehérek edzője. Mészáros véleménye szerint a fiatalabbik Fenyvesi jó képességű, abszolút kétlábas, a támadó sor minden posztján használható játékos. Különösen gólrá törő játékfelegyenesítése tetszik az edzőnek.

Tichyék gólképtelensége

A Bp. Honvéd két csapattal is ellátogatott Oroszlányba. Az erősen csúszós talaj nem ízlés Tichyéknek, mert a Takács Lévai, Mórincz, Rozmis — Perecsi, Kotász — Takács II., Varga, Tichy, Tuscinger, Száraz összeállítású csapat ellen a helyiek 0:0 arányú döntetlent értek el.

A Győri Vasas ETO ugyancsak két csapattal játszott: az UEFA I-et és II-t látta vendégül. A II. csapatok mérkőzésén 0:0-ás félidő után, 2:1-es arányú hazai győzelem született. Az I. csapatok találkozója is a Győri Vasas ETO nyerte. Orbán és Palotai góljaival alakult ki a 2:0 (1:0) arányban végződött találkozó eredménye.

Listavezetők rossz vasárnapja a Labdarúgó Nyári Kupában

A Nyári Kupa negyedik fordulója bőven tartogatott meglepetéseket a szurkolók számára. A Délpéti csoport listavezetője, az NB II-es EVTK vasárnap otthonában veszítette el veretlenségét, az eddig gyengén szereplő Bp. Spartacus. A Kőbányai csoportban a negyedik helyen álló Traktorgyár értékes győzelmét aratott az ugyancsak listavezető Szekesfehérvári MÁV ellen. A Tisza-csoportban eddig győzelem nélkül álló Jászberényi Vasas megszerezte az első két pontot a Szolnoki Kinizivel szemben. Ugy látszik, hogy ebben a fordulóban rossz napot fogtak ki a listavezetők. Eredmények:

Tisza-csoport		
Jász. V.—Szoln. Kinizsi	3:1	
Jász. L.—Szoln. MTE	2:1	
Balaton-csoport		
Veszprém—Slótok	2:3	
Várpalota—Szeksz. Dózsa	2:2	
Kőbányai csoport		
Traktorgyár—Sz. MÁV	3:2 (0:1)	
Szentendrei H.—K. Lombik	2:0 (1:0)	
Délpéti csoport		
Bp. Spartacus—EVTK	2:1 (1:0)	
Cegléd—Szegedi VSE	1:3	
Duna-csoport		
Egyetértés—Bp. Előre	3:0 (1:0)	
Szfv. Vasas—Dunaújváros	4:0	
Borsodi csoport		
Ozdi Kohász—B. Spartacus	2:0	
DVSC—Nyiregyháza	6:0	
Óbudai csoport		
V. Dinamó—Elektromos	2:1 (2:0)	
UFC—Csillaghegy	1:1 (0:1)	
Esztergom—Gázművek	4:0	

Heti HÍRADÓ

(SAJTÓSZEMLE)
Szerkesztő:
a szerkesztő bizottság
Kiadja:
a Belügyminisztérium Bv.
Országos Parancsnoksága
Budapest VI., Lendvay utca
14-18
Szikra Lapnyomda

Sok új játékost igazoltak a másodosztályú csapatok

Az MTST elnöksége az MLSZ javaslatára 88 labdarúgó átigazolását engedélyezte a másodosztályú csapatokhoz. A 32 NB II. osztályú klub közül csupán hat nem élt az átigazolási lehetőséggel.

Az átigazolással több, eddig első osztályban szerepelt játékos került másodosztályú csapatokhoz. Így a BVSC átigazololta az MTK-ból Aratót és Gált, a Csepel a Vasasból Csordást, a Komlóból Bárkányit, a Bp. Honvédból Kisst, Dunaújváros csapatához került az Újpesti Dózsból Jagodics, az Egyetértéshez Thoman (FTC), Cserjés (Bp. Honvéd), az Oroszlányhoz Verebes és Nagy (FTC), Macsali (Tatabánya), a Salgótarján Kohászhoz Babiena (Salgótarján), a Szekesfehérvárhoz Ádámosi (Bp. Honvéd). Ezek a labdarúgók, akik eddig inkább csak a tartalékpadozókként, az új idényben rendszeres játékkal juthatnak.

A másodosztályú csapatok az említett ismertebb labdarúgókon kívül sok fiatal, „névtelen” játékost is igazoltak.

Budapest csapatai nyerték a hat megyei ifjúsági kézilabdatornát

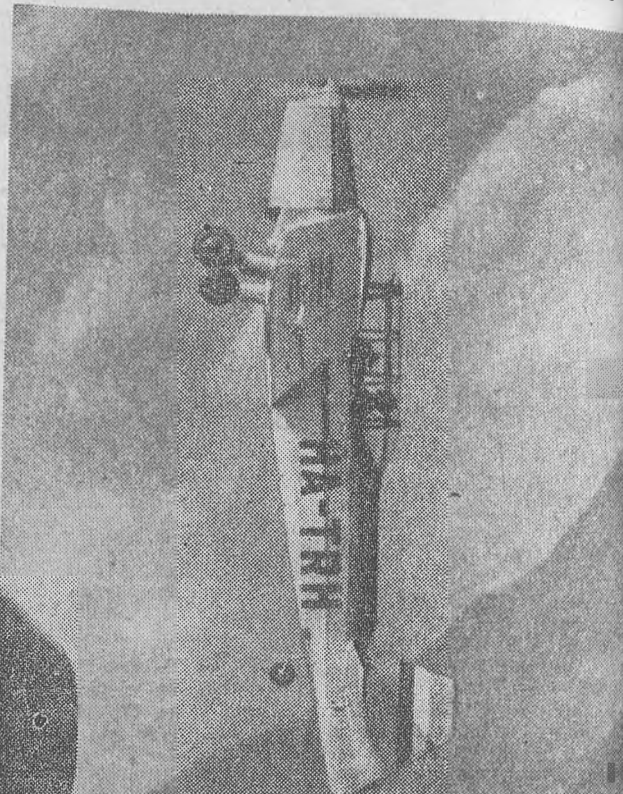
Vasárnap délelőtt Győrött a Győr-Sopron megyei Kézilabda Szövetség rendezésében befejeződtek a hat megyei férfi és női ifjúsági válogatottak kézilabdatornájának küzdelmei. A tornát mind a nők, mind a férfiak csoportjában Budapest csapatai nyerték. Amíg azonban a nőknél a fővárosi együttes biztosan jutott célba, addig a férfiak mezőnyében végig élvezetes, kiegyenlített küzdelem folyt, s végül is csak a jobb gólarány biztosította Budapest csapata számára a győzelmet.

A Győri Vasas ETO nyerte a Balaton Kupát

Keszthelyen az ökölvívó Balaton-bajnokság vasárnapi döntőjét nagy érdeklődés kísérte. Végeredmény: Légsúly: 1. Pusztal József (ETO), 2. Riskó (DVSC), 3. Altai (Dorog). Harmatsúly: 1. Skerlecz Károly (FTC), 2. Nagy (ETO), 3. Hegyesi (DVSC). Félnehézsúly: 1. Szabó Kálmán (Honvéd Mérészev SE), 2. Malatinszky (Dorog), 3. Tóth (Soproni VSE). Könnysúly: 1. Tóth István (Szegedi Dózsa), 2. Kovács (Honvéd Mérészev), 3. Grábler (Várpalota). Kiszáltósúly: 1. László Károly (FTC), 2. Arpási (Szekszárdi Dózsa), 3. Csapó (Dorog). Váltósúly: 1. Hajdu Ernő (Dorog), 2. Kiss (Honv. Mérészev), 3. Horváth (ETO). Nagyváltósúly: 1. Kálmán János (Szekszárdi Dózsa), 2. Kovácsics (ETO), 3. Horváth (Honv. Mérészev), 3. Kákonyi (FTC). Félnehézsúly: 1. Kiss János (FTC), 2. Bérczi (DVSC), 3. Paritty (Honv. Mérészev). Nehézsúly: 1. Budai Antal (ETO), 2. Antal (DVSC), 3. Kégl (Dombóvár). A sportkörök közötti pontversenyt és ezzel a Balaton Kupát a Győri Vasas ETO szerezte meg 17 ponttal, 2. Honvéd Mérészev SE 17, 3. FTC 16 ponttal.

Baráti találkozó az Expressz Ifjúsági és Diák Utazási Iroda Klubjában. Jelképes, kedves előjáték ez a VIT-re utazás előtt.

Olyan, mint egy pályaudvari kép. Itt találkoztak először, akik a fesztivál különböző versenyein képviselik hazánkat. Szombat reggel 9 órára szolt a baráti meghívás. A labdarúgók a legfrissebbek. Itt a Tatabánya csapata. Kaszás István elnök és Lakat Károly edző a VIT sportdelegáció többi tagjával beszélget. Néhány perccel később megérkezik Grosics, utána Tichy. — Együtt van az egész csapat — mondja Lakat. Megindul a beszélgetés, elsőnek Huszár János, a KISZ KB sportsztyájának vezetője üdvözlő a delegáció tagjait. — Gazdag program lesz idehaza, s kinn, Helsinkiben is. Az első esemény, de erről már Varga Gyula, a sportdelegá-

Egy kis „bemelegítés” a világ legjobb műrepülőinek nagy vetélkedése előtt. A gépet Pál Zoltán vezeti.

Tekézőink kettős győzelme a jugoszlávok ellen

5:2-re növekszik-e vagy 4:3-ra csökken együttesünk előnye? Ez a kérdés foglalkoztatta a tekesurkolókat vasárnap reggel a Magyarország—Jugoszlávia női mérkőzés előtt. S ez a kérdés annyira izgatta az embereket, hogy a korai kezdés és a nyári időszakhoz viszonyított zord időjárás sem riasztotta el őket. Így azután már reggel fél 9 előtt csaknem teljesen megtöltötték a Lejtő úti pompás tekecsarnokot. A biztatás különösen a találkozó elején volt igen élénk, hiszen a szurkolók jól tudták, hogy nagyon sok függ a kez-

déstől. Nos, az először pályára lépő két magyar lány ki is tett magáért. Különösen Stecki Teréz volt elemében, aki a 12. versenykörben a legjobb eredményt érte el. Hávélnéval együtt kerek 80 fás előnyt szerzett csapatának, s a többiek ezt az előnyt tovább növelve, 131 fa különbséggel biztos győzelmet arattak.

Magyarország—Jugoszlávia
2449:2318

A magyar válogatott eredménye nemzetközi viszonylatban is jónak mondható, hiszen a bautzeni VB-n az NDK együttese 2466, a zágrábi EB-n pedig a jugoszlávok 2373 fával lettek elsők.

A 10. férfitalálkozó is végre magyar sikert hozott. 1949-es első győzelmünk óta most sikerült másodikban egyőznünk a jugoszláv férfitekezőkkel.

Varga Miklós dobás közben. Ő érte el a magyar csapat közül a legjobb eredményt, 906 fát ütött.

A találkozó zsúfolt nézőtér előtt kezdődött meg, és az első párként pályára lépő versenykör magyar részről kitűnően helytálltak. Révész és Rákosi 42 fás vezetéshez juttatta a magyar csapatot. A jugoszlávok részéről Jurisevics a várokozson alul szerepelt. A második párok küzdelme további előnyt hozott a magyar csapat részére úgy, hogy négy versenykör után a magyar együttes 45 fával vezetett.

Végül soron férficsapatunk a találkozó 78 fával nyerte meg. Magyarország—Jugoszlávia
5311:5233.

NEMZETKÖZI MÉRKŐZÉSEK

Egy győzelem, s egy vereség a Komló eddigi lengyelországi mérlege

A Komló labdarúgó-egyesülete a lengyelországi Opolében játszotta első mérkőzését az ottani OKS Odra ellen. Az öt válogatottját felvonultató lengyel együttes ellen 2:1 (2:1) arányban győzött a Komló: Kanizsai (11-esből) és Góncz góljaival.

A komlóiak következő mérkőzése Poznanban került sorra szombat. Ellenfelük a KKS-Lech Poznan volt. A bányászcsapat összeállításán Albert edző kénytelen

volt változtatni, mert öt játékos megfáradt. Így álltak fel a komlóiak: Kun — Kanizsai, Vörös, Komló — Kékési, Muzslai — Garai, Góncz, Faragó, Iván (Pallai), Bartulov. A bányászcsapat hatmas iramot diktált és fölényben is játszott, de három gólról csak egy érvényes góllal tudott választolni, s így 3:1-re veszített. Nagyszerűen játszott a Komlóban Vörös, Pallai és Bartulov, de a többiek ellen sem lehet panasz.

Szombathelyi Haladás—Brandenburgi területi válogatott 4:0 (1:0)

Neubrandenburgban 10 000 néző előtt a Szombathelyi Haladás a következő összeállításban lépett pályára: Tormási — Horváth, Ekler, Mester — Czizony, Pém — Molnár II., Iszak, Varga, Nagy I., Tóth. Szombathelyi támadásokkal kezdődte a játék. A 18. percben Molnár II. beadását Iszak hanyatt vetődve kapufának lötte, és a beharó Nagy I. a visszapattanó labdát a hálóba küldte. 1:0. Szűnet után is a Szombathely csapata kezdeményezett többet. Az

57. percben Pém kitűnő labdával ugratta ki Iszakit, aki 12 méterről a bal sarokba lött. 2:0. A 69. percben Horváth a bal felső sarokba fejtett. 3:0. Ezután a németek is vezettek néhány veszélyes ellentámadást. A 76. percben Molnár II. indított ismét jó támadást, beadásából Iszak a jobb sarokba bombázott. 4:0. A Szombathelyi Haladásban Horváth, Ekler, Pém, Molnár II. és Iszak játéka emelkedett ki.

SZEAC-Sieradz kerületi válogatott 5:1 (3:0)

A szombatra tervezett mérkőzés a nagy esőzés miatt elmaradt, s így vasárnap léptünk pályára a Sieradz kerületi válogatottja ellen a következő összeállításban: Mészáros (Tóth) — Szabó, Kürtösi, Sándor (Vasas) — Dezsői (Makrai), Kóvári — Kökény, Nemes, Hajós, Polyvas (Remenyik), Gilicz (Boros).

A Szedeg már a 2. percben — Hajós révén — megszerezte a vezetést. 1:0. Továbbra is mi kezdeményeztünk, bár a lengyelek is vezettek egy-két támadást, s egy nagy gólhelyzetet kihasználatlanul hagytak. A 18. percben Gilicz kapásból a jobb felső sarokba lött. 2:0. A 33. percben Hajóst 18 méterre a lengyel kaputól felváltotta, Nemes végezte a szabadrúgást. Hajóshoz továbbított, aki a hálóba lött. 3:0.

Hat együttes vett részt a megyei ifjúsági válogatott labdarúgó-mérkőzések döntőjében. A tornát a Nógrád megyei fiatalok nyerték meg. A győzelmet jelentő egy gólt Veress lötte.